

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY)'nın
kuruluşudur. ©

***

Cilt: 36 Sayı: 421 ŞUBAT 1995
(KDV DAHİL) 35.000 TL. YURTDIŞI: 10 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Halûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Taner GÜLER

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkma
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE-DÜNYA RAHAT YERİ DEĞİL SINAV YERİDİR	2
● İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	3
● GİZLİ UYUM	4
● KONFERANSLARIMIZ	6
● SAMİMİYETİN DEĞERİ	7
● KUTSAL İMLER	8
● RUH VE KÂİNAT	9
● ÇOCUKLARIMIZI GEREKTİĞİ GİBİ YETİŞTİREBİLİYOR MUYUZ?	12
● ÖZGÜRLÜK ÜZERİNE	15
● BEDRİ RUHSELMAN	17
● KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	18
● ŞUUR BİLİMİNE DOĞRU	19
● PNÖMATOKRASİNİN TARİHİ ÖRNEKLERİ	21
● MUTLULUK VE İSTIRAP AÇISINDAN HAYATIN ANLAMI	24
● NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?	27
● KABUK VE ÇEKİRDEK	30
● TELEPATİNİN YENİ BİR KANITI	32
● DOĞU BLOĞUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR	33
● RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ	36
● HASTALIKLARIN TEŞHİSİNDE KULLANILAN KİRLİAN TABANCASI	39
● DİNLENDİRİCİ GEVŞEME (RÖLAKSASYON)	40
● İNANILMAZ BİR UFO HİKÂYESİ	41
● İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	43
● ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	43
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU	43
● ALTERNATİF TIP	44
● SADIKLAR PLÂNINDAN RUHSAL TEBLİĞLER: YERİNDE VE ZAMANINDA HAREKET ETMEK	47
● KİTAPLAR ARASINDA: BEYAZ KARTAL III-İÇSEL SİRLARA GİDEN YOL	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş. Tel: 243 18 14

Kapak: Meta Basım Yayımları Ltd. Şti. Ahududu Sok. 25/5 Beyoğlu/İST. Tel: 252 61 25-249 10 01

İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15 Çemberlitaş/İST. 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrad, Teşvikiye / İSTANBUL. 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE YAYINCILIK ve SAĞLIK HİZMETLERİ A.Ş.
P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 420.000 TL. (Öğrenciler: 330.000TL.), Yurtdışı: 120 DM.

Posta Çeki No: 655294 Ayda bir yayınlanır.

Son dört senedir, çevremizde ulaşabildiğimiz noktalarda kendileriyle temas kurabildiğimiz insanlarda şu hususu gözlemleyebildik:

"Kimdi, nereden gelmişti, nereye gidecekti?"

İçinde bulunduğu bu karmaşanın ve zorba sistemlerin asıl sebebi ne idi? Bu çağda "ıstrabın kaynağı"nu oluşturan unsurlar gerçekte filân ya da feşmekân kimselerin önerilerine mi bağlıydı?

"Öğretiller" in hiç mi payı yoktu bu ıstrapta? Ne öğretiliyor? Kimin gerçeği dayatılıyordu? Devri geçmiş, etkenliği çok zayıf, özündeki amacına ulaşmış, ama bir hedefi varmış gibi hâlâ onları kendi hedefleri için canlı tutmaya çalışan sistemlerin var olmasının sebebi nedir?

Ne kadar çok soru var!

Ne çok sorun var!

Kime soru sorsanız hemen kendi çözümünü söyleyiveriyor. Sorunları, ellerindeki küflenmiş bilgileriyle çözümleyeceklerini sanıyorlar. Şu gerçeği tekrar tekrar hatırlamakta fayda vardır inancındayız: İki bin yılına kadar olan devre içinde yukarıdan ve aşağıdan gelerek, yaşama geçirilmiş olan bilgiler hedefine ulaşmış, yeterince uygulanmış, etkenlik dereceleri tespit edilmiştir. Böylece yeni bir bilgi uygulamasının şartları hazırlanmaya başlamıştır.

Elinde mevcut olan bilgilerin gücü ve kapsamı kadar bir enerjiyle yetinmek zorunda kalan insanlık, ancak "yeni bilgiyi", asıl realiteyi yaşayacak anlayış olgunluğuna kavuşuncaya kadar ıstraptan kurtulamaz; çünkü ıstrabın amacı asıl realitedir.

Bütün olup bitenlerin bir görünen ve bir de görünmeyen kısmı vardır. Fakat bütün "görünmeyen"ler, görünenler vasıtasıyla kendilerini gösterirler. Müteal etkileri doğrudan doğruya algılamamızın asla imkânı yoktur. Onlar muhakkak birtakım araçlar kullanarak tezahür ederler.

Her türlü karmaşa ve sıkıntı tarzında gözükken olaylar, haddi zatında belli bir bilgi ve amacı taşıyan etkilerin somutlaşmış şeklidir. Halkımız bu gerçeği, şu ifadeyle, çok iyi bildiğini göstermektedir:

"Tanrı'nın sopası yok ki..."

Bu sebepten bütün müteal etkiler çok çeşitli biçimlerde somutlaşırlar ve böylece tezahür ederler. Bunların en yaygın olanı "Doğal Olaylar" tarzında ortaya çıkarlar. "Doğal Afetler" de denen olaylar dizisiyle görünmeyen irade kendi amacına, hedefine ulaşmaktadır. Doğal olaylar, afetler Müteal İda-re'nin, R.İ.M.'in çoban sopasıdır.

"Nush ile uslanmayı etmeli tekdir,

Tekirden anlamayanın hakkı kötektir."

Nasihât (nush) ile akıllanmayı (uslanmayı) azarlamak;

Azar ve kederden anlamayanın da hakkı kötektir (dayak).

Nice azarlamalar, elem çekmeler, üzüntüler tedrici olarak yapılan uyar-malar, fiziksel uyarılar; ateşle, suyla, toprakla yapılan uyarılar, yüzyıllarca sürüp gelmiş ve çoban değneği gibi kötek atma hizmeti görmüşlerdir.

Yarış atını bitiş çizgisine yaklaşırken, binicisinin son gayret ya da aşırı cehit için kamçılması gibi, kamçılamlar devrinin geçmek üzere olduğunu sanıyoruz... Yukarısı kesin olarak Dünya'yı değiştirecektir. Hiçbir inanç,

DÜNYA RAHAT YERİ DEĞİL SINAV YERİDİR

HEPİMİZ kendi isteğimizle, kendi cesaretimizle ve kendi hürriyetimizle doğarız.

Bildiklerimizin tatbikatını yapıyor ve ileride elde edeceğimiz lilyakatine sahip olabilmek için uğraşiyor, didiniyor ve sınavlardan geçiyoruz. Bu açıdan bakıldığında, pek tabiidir ki, acısı da sınavdır, tatlısı da. Baklava da verseler, o, yememiz için değil, sınav için verilmiştir. İnsan baklavayı yerkenki hâline ve baklavayı yedikten sonraki hâline göre geleceğe ait bir plâtfoma çıkacaktır. Bakalım baklava yerken ne yapıyorsun? Maksat baklava yemek değil; o bir tiyatro, bir mizansendir.

Liyakat sınavları güç ya da kudret sınavlarıdır.

İNSAN İSTEMESİNİ BİLMELİDİR

İnsan her şeyi isteyebilmelidir. Zaten istek ve irade hayatın esasıdır. Bizim varlığımızın temeli istektir. Bilgimizi artırmak istiyoruz, mesleğimizde ilerlemek istiyoruz, sevmek ve sevilmek istiyoruz. Fakat acaba bunları hak ediyor muyuz? "Bir sınavalım bakalım; ben bunun eline bir tabanca veririm, önce kimi vurur; vurur mu, vurmaz mı? Bir iki defa tahrik edelim bakalım, ne yapacak!" Böylece o kişi Yukarısı tarafından deniyor. "Tamam." diyorlar. "Bu silâhi kullanabilir. "Şimdi sizin boyutunuz değişmiştir. Siz

artık silâh taşıyabilirsiniz ve o silâhin sorumluluğunu taşıyan bir insansınız. Siz bir evvelki kurallara tâbi değilsiniz artık. Madde kâinatında gücünüzü kullanabileceğiniz alan genişlemiştir. İşte liyakatiniz arttı! Ve o alan içerisinde aksiyondasınız, yaşıyorsunuz. Fakat gelişmek, başkalaşmak, ilerlemek, doğal bir eğilim olduğundan insan duramaz; daha üstün, daha iyi bir şey arar. Ve yeni bir liyakat pe-

şinde koşmaya başlar. "Daha iyisi nail olabilir, nasıl yapabilirim?" diye düşünür. Örneğin, "Artık insanlara karşı kin duymuyorum, bunu yendim. Her şeyi affedebiliyorum veya en fazla beş dakika canım sıkılıyor ve geçiyor. Ama ben çok sinirleniyorum, şu sinirlenme süresini biraz azaltsam, nasıl olur? Birden parlıyorum; kendimi biraz sıksam; on saniye, beş saniye, bir saniye, ne kadar tutabilirsem. Veya bir öfke krizi geliyor. Bu kriz benim üzerimde en fazla üç saniye etkili olsun. Şöyle bir betim benzim attıktan hemen sonra kendimi toplayabilmeliyim." deme-

*Kendini kontrol edemeyen insanın sloganı:
"Öfke baldan tatlıdır!"*

ye başlar. Bazısı ise öfkelendiği zaman, "Öfke baldan tatlıdır." der ve sayar, söver, kırar, dö-
ker; ondan sonra vazgeçer.

İNSAN DURMADAN SINANIR

İnsan ne yapıyor olursa olsun, kendini kontrol etmelidir. Yukarısı, Ruhsal Yöneticiler bize hiç karışmaz, sadece bize yönelik olayların trafiğini idare eder.

Biz her an, farkında olalım ya da olmayalım, liyakat sınavları içindeyiz. Bizim her şeyin farkında olmamız, her şeyin şuurunda olmamız, şuurlu hareket etmemiz yapımız itibarıyla mümkün değildir.

Birçok şeylerde konsantratif yaşamak zorundayız. Yani bazı şeyleri yoğun yaşamak zorundayız. Bu, canlılığın, canlı olmanın, bir bedeni yönetmenin zorunluluğudur. Ruh için canlılık, bedende olmak demektir. Beden ise geniş bir şuur yansıtamaz. Bu yüzden biz dar bir şuur içinde kalırız. Fakat dar bir şuur içinde kalmış olmamız, bizim ruhen gelişmemize engel olmaz. Farkında olsak da olmasak da daima bir sınanma içerisindeyiz. Bu sınav bizzat Ruhsal Organizatörler tarafından yapıldığı için; dar şuur içinde olsak da gelişme ve tekâmül içindeyiz. Bu sınamalar süreklidir. O hâlde hayat baştan aşağı bir liyakat imtihanıdır. Bu sınavların farkında olmak çok hoştur ve bu da işin keyfidir. Böyle bir durumda insan hem yasıyor, hem farkında oluyor. Olaylar üzerimize üzerimize geliyor, bizi sıkıştırıyor ve biz onların ne mânâya geldiğini anlamaya çalışıyoruz. "Bunun mânâsı nedir? Ben bu tokadı neden yedim?" diye düşünüyoruz. Tabii önce nefsanî açıdan işlenecek. "Beni kışkandı, engel olmak istiyor." diye düşünülecek ama öyle değil. Onu da atacaksınız. Biraz daha, biraz daha, dipteki sebebe doğru git-

mek gerekir. Bir de bakacaksınız ki, o dipteki sebep kendinizsiniz! İşte size lâzım olan da zaten odur. Yaşadığınız şey, hak ettiğiniz şeydir. Tabii, önde perdeler vardır. Ama hiç kimse o perdeleri kaldırma zahmetine girmez. Hemen önündekine bakar ve "Sen yaptın. Senin yüzünden oldu. Sen şöyle şöyle yapmasaydın, böyle olmazdı." der. Değil. Bu bir tiyatrodur, gerçekten bir tiyatrodur. Yani büyük yazarlar insanlara bir şeyler söyletiyor, onlara bir şeyler yaptırıyor, cinayet işletiyor. Ama bir şeyler anlatmak istiyor. Tiyatro onun için çok sevilir ve iyi bir sanat dalıdır, ama hakikî bir eser oynanır. Shakespeare bu yüzden hiç ölmedi. Çünkü gerçekten anlattığı bir şey vardır. Onun eserlerinde Kral Lear aslında ayrı biridir, o Kıbrıslı Arap da ayrı biridir. İzleyenler, o anda her birinde kendinden bir parça görüyor. Bunlar bilgi verme aracıdır. Eski Yunan trajedilerinin de temeli budur. İnsanlara bilgi veriyorlardı. Yani eski trajedi yazarları bu tiyatro tekniğini zembille gökten indirmediler. İnsanları müşahede edip, bunu felsefeleştirdiler. İnsanları bilgilendirmek için de bu düşünceleri insanlara, personalara oynattılar. Ve böylece insanlar ilgilenmeye, eğitim almaya başladı.

Dünya hayatı liyakatler imtihanından başka hiçbir şey değildir. Tek kelime ile ne yaparsanız yapın, amacınız ne olursa olsun, hatta bedene bağlandığımız andan itibaren, onu terk edinceye kadar, son ana kadar hep yeni bir aşamanın, yeni bir boyutun sınanmasıdır. Kâinatları yönetmek isteyen insan, bunu öğrenmek için de aşağıda hükümetler yönetir. Aynı amaçla paramızı, eşimizi, bedenimizi vb. yönetmeye çalışıyoruz. Bunun gidişi, varlık için kâinatın yönetimine katılmak, kâinat yönetmektir. Bu iş oralara gider. ■

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ'NDEN (İDAD)

KONFERANS DUYURUSU

24 ŞUBAT Gelişim Süreçleri ve Duygusalılık ..... Nurgül COŞKUN-Remziye DOĞRUSÖYLER

Saat: 15.00-17.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

GİZLİ UYUM

Peter WELSFORD
Çev.: Ayhan TOLAYBENK

FRİTJOF Capra modern fizikte bir otorite. Yazdığı "Fiziğin Taosu" adlı kitapta, evrenin birbirleriyle bağlantılı olaylardan oluşan dinamik bir örümcek ağı olduğunu belirtmektedir. Ve tüm ağın yapısındaki temel nitelik baştan başa her şeyi kapsayan uyumdur, tutarlılıktır. Kitabında Einstein'ın teorilerinin, parçacıkların, kendilerini çevreleyen uzaydan soyutlanamayacağını gösterdiğini söylemektedir. Bunlar uzayın her yerinde var olan sürekli bir etki alanının yoğunlaşmaları olarak görülmelidir. Ayrıca Einstein'ın şunları söylediğini belirtiyor: "Bu yüzden maddenin, içindeki etki alanının son derece yoğun olduğu uzay bölgeleri tarafından meydana getirildiğini farz edebiliriz... Bu yeni tür fizikte etki alanları ile maddenin ikisine birden yer yoktur, çünkü gerçeklik taşıyan tek şey etki alanıdır."

Cambridge Üniversitesi'nde Matematik Profesörü olan ünlü Kozmolog Stephen Hawking, birleşik teorilere ait olasılıklara atfen şunu soruyor: "Bizlerin yaptığı şey sadece bir imajı izlemekten mi ibaret?" "Zamanın Kısa Tarihi" adlı kitabında üç olasılık ortaya atıyor.

1- Gerçekten de tam bir birleşik teori vardır. Ki bizler yeterince akıllı olduğumuzda bir gün keşfedilecektir.

2- Evreni tanımlayan en son teori diye bir şey yoktur. Sadece evreni gittikçe daha anlaşılır biçimde tasvir eden sonsuz dizi hâlinde teoriler vardır.

3- Evrene ait hiçbir teori yoktur; olaylar bütün kapsamıyla tahmin edilemez, rastge-

le bir şekilde meydana gelir.

Sussex Üniversitesi'nde Astronomi Profesörü olan John Barrow, "Her Şey Teorisi" adlı yazısında vardığı sonuçları şöyle özetliyor: "Bütün gerçekleri, bütün uyumu, bütün sadeliği tanımlayabilecek hiçbir formül yoktur. Hiçbir teori bize kesin anlayışı veremez. Dışımızdakileri her şey aracılığıyla görmek, bizim hiçbir şey görmememizle neden olurdu."

Tutucu bilimadamlarının bu birbirinin aynısı olan tahminlerine rağmen, birçok fizikçi ve matematikçi teorilerini acımasızca geliştirmeye devam ediyor. Üstelik çeşitli gelişmiş projeler ile çözülmemiş sorular ve sapmalar yaratarak. Yeni ve karmaşık teoriler, dışarıdan gözleyenleri büyüleyebilir. Gerçekten de bazıları bizlerin henüz anlamadığı kadar yenilik taşıyor gibi. Ancak bu zamana kadar bilimadamlarının karanlıkta gerçekten el yordamıyla ne kadar ileriye gittiğini sormaya hakkımız yok muydu? Hem sonra inandıkları şeylerin ne kadarı gerçektir? Otoritelerini haklı bir neden ne zaman doğrulayabilecek?

Aslında bilimadamları, metafizik dünyanın derinliklerine girmenin hoş bir şey olup olmadığını bulmaya çalışıyorlar. Örneğin, sonsuz bir görölmezlikle yüklenmiş atomaltı parçacıkların ortaya çıkışı ve yok oluşunu açıklamak gibi. Bu görünmeyen ama var olan parçacıklar, bilim ile din arasında ince bir çizgiye benzetilebilir. Fiziğin ötesinde yatan gerçeklerle bağlantı kurmaya, duyular üstünü ve aşkın olanı araştırmaya girdiği için de metafizik bir özellik taşırlar. Bu fenomenlere ait herhangi bir kanıt olmadığı durumda, bu öykünün sonuna gelinmemiş demektir.

Fakat bilimadamları konuya gerekli açıklık getirici güçten yoksun görünüyorlar. Çünkü fiziğin ve nesnelere üstüne bir türlü

yükselemiyorlar. Bilim, varoluşumuzun can damarı olarak kabul edilebilirken, sebep-sonuç ilişkilerinin gerçek yapısı bizim için hâlâ bir sır. Fenomenlere temel oluşturan bir dizi gözlenmiş nitelikler var ve bilimsel yasaların bunları açıklayabilmesi, tanımlayabilmesi ve tahmin edebilmesi gereklidir. Ama fenomenler başka fenomenler aracılığıyla açıklanamaz. Gözlemleri üst üste yığıp sınıflandırmak bilgi gerektirir, ancak doğru düzgün bir anlayış olmadığında gerçek bilgelikten yoksundur.

NORMAL olarak, bilimin temelini oluşturan şüpheli bakış alanının dışında kalmış, birbirleriyle bağlantılı belirli alanları, yeniden gözden geçirmenin belki tam zamanı. Ki bu alanlar hep teorilerle açıklanmaya çalışılmıştır. Peki, faydalı bir şekilde kabul edilebilecek belirli kavramları yeniden incelemek için, mutlaka hipotezleri test edilemeyen en son teorileri mi işleme koymak gereklidir?

Ana konuları gözden kaçırmadan bilimin ilk dönemlerine, Pisagor çağına geri gidelim. Bu dönemde Eflâton, öğrencilerine realitenin saf özlerden ya da arşetip fikirlerden oluştuğunu öğretiyordu. Ki bu, ancak saf akılla kavranabilecek bir şeydi: Metafizik dünyasını tasvir etmede kullanılan en anlaşılır model. Eflâton görünmeyen dünyanın soyut düşüncelerinin metafizikle uyuşmasının en uygun yolunun matematiği anlamaktan geçtiğine inanıyordu. Ama bu matematikte aritmetik, geometri ve özellikle ölçü ve oran bilgisi vardı. Sayıların, ölçü ve uyumlu bağlantısı vardı. Yunanistan'da, bugün hâlâ süren yanlış bir izlenim vardı. O da şuydu: Yunanistan ilk bilimsel bilgilerin ve felsefelerin orijinal kaynağıdır. Ama aslında Yunanlı bilginler Mısır'daki okullardan elde ettikleri öğretilerin eksik yönlerini almış ve nakletmişlerdi.

Her iki şekilde de, iki ve üçün karekökleri gibi "ölçülemez" kabul edilen belirli sayıların irrasyonel olduğu anlaşıldıktan sonra, ilk Pisagor okullarının etkisi ciddi bir

sarsıntıya uğradı. Ardından Öklid'in pek sistemli olmayan çalışmaları geldi. Öklid günümüze kadar okullarda gösterilen geometrinin şekillerini sayılara dökmeye çalışmıştı. Ancak bu yöntem; düşünce, doğa ve şuurun mükemmelleşmesi arasında uyumlu bir diyalog yaratabilecek canlılık ve zıtlıklardan yoksundu.

Sayılar sebep ve sonuçun yaşayan ilişkilerini simgeler. Ya da zekânın ölümsüz sebebi olarak kabul edilebilecek ilk boyutları... Tek bir sebebin farklı sonuçları arasında sürekli bir benzerlik vardır. Sayılar bilimi evrenin temel yasalarını, yaratılış fikrinin ilk sebebini araştırır. Buradan da yola çıkarak evrende var olan ilkesel ve somut ilişkileri, hayatın ilkesini ele alır. Bilim, sebeplerden sonuca, yani maddeye doğru yolculuk eder. Karakter benzerlikleri gösteren farklı etkiler, aynı karaktere sahip bir sonucun çocukları gibidirler. Sonuçtan sebebe uzanan yol oldukça temel ve dolaysızdır. Sonuçları da çok basit olabilecektir. Sayılar bilimi sadece rakamsal değerleri, bağlantıları ve birbirleri arasındaki uyumu değil, aynı zamanda kozmik uyumun temellerini de araştırır. Çokluk birlikten çıkar. Her şey sayılara dayalıdır.

Günümüzde, Oxford'da Matematik Profesörü olan Fizikçi Roger Penrose gibi, birçok Eflâtoncu var. Penrose, "İmparatorun Yeni Düşünceleri" adlı kitabında, klâsik fizikle kuantum fiziğinin buluştuğu yerdeki bilgilerimizde önemli bir boşluk olduğunu öne sürmektedir. Kitabında şunları söylüyor:

"Matematiksel gerçek fikri, şekilciliğin bütün kavramlarının ötesine uzanır. Matematiksel gerçek, hem içsel hem dışsal olarak mutlak bir özelliktedir. İnsanın yaratmış olduğu değerlere bağlı değildir. İnsanın eliyle yaratılmış yapıların ötesindedir. Matematiksel nesnelere kendilerine ait bir zamansızlığa sahiptirler; ne insan topluluklarına ne de özel fiziksel nesnelere bağlıdır.

Matematiksel bir gerçeği 'gören' birisinin şuurunu, Eflâton'un bu ideler dünyasına

girer. Ki bu dünyayla sadece zihinsel anlayışla bağlantı kurulabilir. Gerçeğe doğrudan ulaşan bir yol. Düşünce, bu bağlantıyı doğrudan yapabilecek durumda, ancak bir kerede çok az bilgiye ulaşabilir. Aslında teknik anlamda, bir şeyleri keşfeden kişiye geçen herhangi bir bilgi yoktur. Çünkü bütün bilgiler her zamanda, her yerdedir. Eflâton'a göre, bu matematiksel keşif sadece bir hatırlama biçimidir." Penrose'a göre, zihnin işleyişi için kuantum mekaniğinden çok daha derin yasalar gereklidir.

Ether (Ruh) ve Maddenin boyutları, tüm evrende Düzen, Simetri, Uyum ve Özgürlük terimleri altında soyut olarak bulunmaktadır. Aralarındaki farklar, bir müzik gamına benzer şekildedir ve oktavları inceleyerek anlaşılabilir.

Kendimizden bağımsız, temel somut bir realite var olduğu için gerçeği ararken doğayı, bizimkinden farklı bir zekâ tarafın-

dan düzenlenmiş gibi incelememiz gerekir. Harmonik frekanslardan oluşmuş dünyayı çevreleyen bir enerji şebekesi sistemi fikrini kavramalıyız. Ki bu sisteme bizler de kendimizi ayarlamış, şuuraltından onunla rezonansa girmiş durumdayız. Bu durum bizi içimizde bir ışığın var olduğuna dair bir anlayışa kadar götürebilir. Sübjektif olarak yaşanan bir anlayışa.

Daha ileri araştırmalar için gerekli olan bilgi eski ve yeni birçok değişik kaynaklardan elde edilebilir. Ancak size söylenen her şeye de inanmayın. Kendinize güvenin. Kişinin kendi bakış tarzı ile deneysel kanıt aynı önemdedir. Bir ismin büyük oluşu, o gerçeğin mutlak bir gerçek oluşunu garanti etmez. Ünlü Fizikçi Richard Feynman, "Gerçeği, sahip olduğu güzellik ve sadelikten tanıyabilirsiniz." diyor. Gerçek olan anlaşılır ve ikna edicidir.

(Kaynak: Light - 1993 Dergisi)

KONFERANSLARIMIZ

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

AYIN KONUSU: VİCDANÎ UYANIŞ VE ANLAYIŞIN ARTMASI

7 ŞUBAT	Ruhsal Söyleşiler	Ergün ARIKDAL
14 ŞUBAT	İdraklenmenin Gelişimdeki Önemi	Nurettin ERSOY
21 ŞUBAT	Gelişim ve Vicdan	(İRAD Üyeleri) Cengiz CEVRE-Kenan YILMAZ
28 ŞUBAT	Devre Sonu ve Vicdan Uygulaması	Atilla ULTAZ

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarfı Apt. No:4 D:6 Beyoğlu / İST Tel: (0212) 243 18 14

KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

10 ŞUBAT Kendini Tanımak ve Gelişim ..... Canan HURŞİTAGAOĞLU-Gültekin ÇİLEKÂR

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

Cağdebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL Tel: (0216) 360 90 95

Saat: 15.00-17.00

ANKARA

25 ŞUBAT Duanın Metapsişik Anlamı ..... Tarık ARIKDAL

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA

Saat: 15.00-17.00

Tel: (0312) 229 54 46

ADANA

4 ŞUBAT Günlük Yaşam ve Esneklik ..... Levent KOSOVA

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği, Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. Kat:1 D:2 01130

Saat: 14.00-16.00

ADANA Tel: (0322) 454 60 29

EDİRNE

4 ŞUBAT Günümüzde Parapsikoloji ..... Selman GERÇEKSEVER

Yer: Halk Eğitim Salonu EDİRNE

Saat: 14.00-16.00

NOT: GİRİŞLER ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

• SAMİMİYETİN DEĞERİ •

Elvan ÖĞÜT (İRAD Üyesi)

Her an yeni bir olayla karşılaşmakta olduğumuz şu günlerde, en çok ihtiyacı-mız olan şey samimiyet olsa gerek...

Samimiyet... Belki bu erdem, alışmış olduğumuz maddeleşmiş anlayışımıza göre bize önemsenmeyecek kadar basit gelebilir; fakat hayat eprövlere bize bunun ne denli önemli olduğunu bütün ağırlığıyla göstermektedir.

Belki de bizi, sıkışıp kalmış olduğumuz atalet çemberinden kurtaracak olan ruhun kudretini içinde taşıyan bu sade bilgidir.

Dönüm noktasında bulunduğumuz bu zamanda bir an önce şu soruları kendimize sormalıyız: "Samimiyet benim için ne ifade ediyor? Kendime ve kendi dışındaki insanlara karşı ne kadar samimiyim?" Samimî olabildiğim alanlar neler, samimiyetimi koruyamadığım alanlar nelerdir? **Doğru bildiklerimi**, yaşantımda önyargı ve peşin hükümlerden uzak bir şekilde, insanlar tarafından **enayi** damgası vurulmasından korkmadan uygulayabiliyor muyum?

Eğer yenileşmeyi, ama gerçekten yenileşmeyi istiyorsak her şeyi yeniden gözden geçirmekten başka çaremiz olmadığını bilmemiz gerekiyor.

Samimiyet, maddî dünyanın bize sunmuş olduğu, alışılmış şatafattan çok sade bir yaşamı önümüze sunmaktadır; fakat bu sadeliğin altında ruhsal dünyanın görkemi, parlaklığı vardır. Fakat maddenin şaşırtıcı ve aldatıcı yapay ışıklarına kapıldığımız sürece ruhsallığın ışığı asla gözlerimizi kamaştırmayacaktır. Fakat biraz olsun dıştaki yapay parlaklığa kapılmayıp, insan olmanın, insanca yaşamının değerini fark edebildiğimiz zaman samimiyetin ne kadar değerli olduğunu anlayabileceğiz.

İnsanlık ailesinin fertleri olarak artık hepimizin yaşantılarımızı ve yapmış olduğumuz seçimlerimizde ne derecede samimî olduğumuzu

bir kez daha gözden geçirmemiz zamanıdır.

Çünkü samimî olamayışımız, varlığımızdan gelen sevginin bizden akıp geçmesine, bizi ve bizim dışımızdakileri sarmalamasına engel olmaktadır; kendimizi tanımamıza ve insanca yaşamamıza, bütün insanları kendimiz gibi bir görmemize engel olmaktadır. Önyargı ve peşin hükümlerin zihnimizde meydana getirdiği, âdeta bizi içten içe kemiren tümörler, tertemiz ve saf bilginin ışığına ulaşma isteğimizi köreltmektedir.

Birakalım sırtımızı dayadığımızı zannettiğimiz yalanları, birakalım kendimizi samimiyetin kucağına... Birakalım ki bütün endişelerimizden kurtulabilelim. Bilelim ki şimdiye kadar bizi elimizden tutmuş olan Güç bizi bundan sonra da yalnız bırakmayacaktır. Gerçek samimiyet güvenmek, endişe etmemek, esneklik ve sabırla varlığımızın bize işaret ettiği hedefe doğru emin adımlarla yürümektir.

Samimî olamamak doğal olamamaktır. Oysa doğallık bizler için çok değerli bir mihenk taşıdır. Biz neyse o şekilde, gerçekte olduğumuz gibi yaşamalıyız; olmadığımız gibi görünmeye çalışmak bizi ruhsallığımızdan, kendi gerçek yapımızdan daha fazla uzaklaştırmakta ve giderek bir madde kimliğine bürünmemize neden olmaktadır.

Duygularımızı, anlayışımızı yükseltecek ve giderek şuurlanmamızı sağlayacak önemli bir adım olan samimiyetimizi yaşamın her anında kendimizden ve diğer insanlardan esirgememeliyiz.

"Samimiyet, nefsaniyetin karşısında hakikî olarak vicdan kanalı ile ve iyi zamanlarında sevgi kanalı ile kendisine verilmiş olan bilginin galebe çalması, daima galip gelmesi için gösterilen çehittir. Görevini yerine getirmekte olan varlığın, görevinin ana materyalleri üzerinde hiçbir zorluğu nazarı itibara almadan tatbikat içerisinde bulunması, samimiyeti ifade eder." (Sadıklar Plânı) ■

KUTSAL İMLER

Nicholas ROERICH

*Bilmiyoruz biz. Ama onlar biliyorlar. Taşlar biliyor.
Biliyor ağaçlar bile. Ve anımsıyorlar.*

*Anımsıyorlar, dağlara ve ırmaklara ad veren kim;
Eski kentleri kuran kim; kim çağlar ötesi ülkeleri
tanımlayan. Bilinmeyen sözcükler.*

*Anlam yüklü tümü bunların. Her şey dolu olaylarla.
Her yerde izleri geçen yiğitlerin. "Bilmek" tatlı bir söz,
"Anımsamak" ise korku dolu. Bilmek ve anımsamak.
Anımsamak ve bilmek. İnanmak bir bakıma.*

*Havada gemiler uçmuştu. Sıvı ateş akmıştı.
Yaşam ve Ölüm kıvılcımı parlamıştı peş peşe.
Kaldırılmıştı taş yığınlar Rub'un gücüyle.
Görkemli çeliğe su verilmişti.
Bilgi dolu gizemler içermişti yazılar.*

*Yine açığa çıkıyor her şey şimdi. Yepyeni her şey.
Masallar, söylenceler dönüştüler gerçeğe.
Ve yine yaşama döndük biz de, elbet değişeceğiz yine.
Ve dokunacak yine ellerimiz toprağa.*

*Koca bir "bugün" aşınacak yarın.
Derken görünecek kutsal imler günün birinde.
Görünecekler gerekli oldukları bir anda.
Ne ki, ayırmsanmayacaklar hemen.*

*Bilen kim ki? Gene de üretecekler yaşamı.
Neredeler? Nerede kutsal imler?*

*Aramakta bilen kişi,
Buluyor algılayan,
Bulan şaşıyor kavuşma kolaylığına,
Kavuşan çağırıyor Türküsunü Sevincin:
"Sevin! Sevin! Sevin!"*

Ruh ve Biliminin Türkiye'deki Önderi ve Kurucusu
Üstad Dr. Bedri RUHSELMAN'ın
1948 Yılında Ankara Dil-Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde
Verdiği Konferans Dizisi...

RUH ve KÂİNAT

Dr. Bedri RUHSELMAN

(Geçen Sayıdan Devam)

TOPUKLARINI birbirine vurdu. Hazır ol vaziyetinde bir asker tavrı takındı. Açık bir sesle şeref meydanında ölen genç tayyarecinin 4 ismini söyledi. Arkasından şunları ilâve etti:

"Ben ancak bir çocuğum ve düştüğüm zaman hayatımın 18. senesinde ve 9. ayındaydım. Ben insanın, insana yaptığı zulümün kurbanı olarak Amentia'nın doğusunda, Menen'de öldüm. Ben 4 parça olmadım, 40 parça oldum ve kırıntı hâlinde beni topladılar....."

Bir sükûnet oldu. Sonra kollarını annesine uzatarak şunları ilâve etti:

"İşte annem orada oturmuş. Gel anneciğim."

Annesi bu sahneyi şöyle anlatıyor:

Ben hareket etmiyordum. Felce uğramış gibiydim.

Orada bulunan ve şayanı hayret bir şekilde tıpkı oğluma (oğlum gibi olan medyoma) yaklaşmak üzere salonu terk ettim. Oğlumdu zira. Hakikaten oğlumdu. O bana şunları söyledi:

Sevgili anneciğim (burada alnından bir yeri gösterdi ve şunları ilâve etti), bir mermi bana şuradan vurdu. Beni toz hâline koydu. İşte onun için seninle buluştuğum zaman elimi daima burama koymuş gezeceğim. Ta ki, sen beni tanıyabilesin.

Bu sırada salonda kuru bir göz kalmadı. Her ispiritizma celsesinde daima böyle ana ile ölmüş oğlunun kavuşmasına tesadüf edilmez. Bilhassa bizim oradaki toplantıdakilere tamamıyla yabancı oluşumuz hadiseye daha hazin bir manzara vermekteydi. Oğlum bu sırada kulağıma, orada kimsenin bilmediği birçok mahrem şeyleri fısıldadı ve alnımdan öperek ayrıldı.

Bundan sonra Madam Stuwart bu medyumluk tezahürlerinin hakikat olduğu hakkındaki vesaiti toplamaya başladı. Bunlardan birisi (Guvadirek) ve trompet vasıtasıyla olan meşhur celselerdi. Guvadirek'i demin arz etmiştim. O âletin borusunu kulağına yakın bir yere koydu. Atol'un sesi ona ewelce verilmiş bir vadi hatırlattı:

"Oh anne, bu harikulâde değil mi?" dedi. Biz böyle bir imkânın mevcudiyetini asla temayül bile etmemiştik.

"Ben sana vaat etmiştim anne. İzin alarak geldiğimde sana o şarkıları tekrar söyleyeceğimi vaat etmiştim."

23 tane şahidin huzurunda, oğlumun sesi salonu çınlatmaya başladı. Evvelâ "Mükemmel Gün" şarkısını söylüyordu. Sesi durdu. Ortalığı tarifi imkânsız bir sükût kapladı. Herkes kendisinin semaya intikal etmiş olduğunu zannediyordu. Hakikaten bu bir meleğin şarkısıydı. Bu ses hiçbir konser salonunda işitilmesi

mümkün olmayacak kadar tatlı, güzel ve zengin. Herkes elektriklenmiş gibiydi. Ben ise muhakkak arz üzerinde kendimi hissetmedim. Sükût, tekrar oğlumun sesiyle bozuldu. Bu da ikinci şarkıydı: "Büyük Dünya Dönsün Dursun". Fakat sıra "Seni Özleyişimin Şiddet Derecesini Yalnız Ben Bilirim" nakaratına gelince ses birdenbire durdu. Bana, "Ee anne, ne öyle duruyorsun? Nakarata unuttun mu yoksa? Hani bunu daima beraber söyledik. Hadi söyle, bekliyorum."

Bir defa daha sesler birbirine karıştı. Fakat şimdi o ruh hâlinde, ben de beden içindeydim. Salonda gözleri kuru olan yalnız ben kalmıştım. Çünkü bu güzel sözlerin güzelliğini ancak ben biliyordum.

Asistanlardan birisi bana şunları söyleyebilecek kadar, kendisinde kuvvet bulabildi:

"O melek çocuğunuzdan bize bir şarkı daha isteyiniz."

Oğlum hemen şu cevabı verdi:

"Evet sana söyleyecek diğer bir şarkım daha kaldı anne: 'Allah Seni Bana Gönderdi' ve hemen şarkıyı söylemeye başladı. Bu defa daha harikulâde bir hadise vukua geldi. Şarkıyı, şarkının şeklini değiştirerek söyledi. Aslı 'Allah Seni Bana Gönderdi' olacakken, 'Allah Seni Sana Geri Gönderdi' hâlinde tekrarladı. Hatırlarsınız ki, o Fransa'ya giderken izinli gelip bulunduğunuzda bana bu şarkılarını, 3 ay sonra tekrar söyleyeceğini vaat etmişti. Bu tamamıyla bizim aramızda mahrem kalmış bir şeydi. Bunu hiçbir insan zekâsı başka şekilde izah edemez. Bu, ölümün olmadığının bir delilidir.

O küçük iken 'Crosside' kelimesini güçlkle telâffuz ederdi ve bu kelimeyi 'Korki' şeklinde söylerdi. Henüz 3 yaşındayken bir gün bir hadise olmuş ve bizi bir hayli güldürmüştü. O gün düşmüştü. Kocamla benim karşıma gelerek, "Not Korki, not korki" demişti. Yani 'Sidede yok mu?' Düştüğü için siede yapacak. Bundan 30 sene geçtiği hâlde geçen akşam bir ispiritizma celsesinde şunları söyledi:

"Söyle anne. Not Korki."

Bunu işitince ben yıldırım çarpmışa döndüm. Onun bu surette benim hatıralarımı, ço-

cukluk zamanına kadar götürmesi beni şaşırtmıştı. Ben onun bugünkü yaşına ait 'Not Korki' kelimelerini tamamıyla unuttum. O söyler söylemez, birdenbire o hadise gözümün önünde canlandı.

Bu da gösteriyor ki, spatyomda hiçbir aziz hatıra unutulmuyor.

ÖLMÜŞ OĞLU BABASINI İKNA EDİYOR

Madam Stuwart'tan sonra, evvelce ispiritizmaya katıyen inanmayan kocası da ispiritizma ile meşgul olmaya başladı. Bir gece, o bir sesle uyanmıştı. Ses kendisine şöyle hitap ediyordu: "Hello papa". Kalktı, bunun bir rüya olduğunu düşündü. Zira odada kimse yoktu. Halbuki oğlunun itiyat edinmiş olduğu bir hitabesiydi. Nihayet bir gün zevcesinin kocasının ispiritizma hâlindeki mukavemetini kırmaya muvaffak oldu. Onun bir ispiritizma celsesine sokabildi. Ruhun kendisine ilk hitabı şu olmuştu:

"Hello papa."

Madam Stuwart bunu şöyle ifade ediyor: Zevcim cevap vermedi. Bir sükût oldu. Sonra oğlum bana döndü ve dedi ki:

"Anne, ne yazık, babam benim burada olduğuma inanmıyor."

Sonra tekrar babasına döndü ve şunları söyledi:

"Baba şimdi onu sana ispat edeceğim."

Oğlum Fransa'ya giderken onu yalnız zevcim uğurlamıştı. Ben ise onunla evde vedalaşmıştım. Oğlum:

"Şimdi baba, biz birbirimizden ayrılınca senin bana söylemiş olduğun son sözleri, yeryüzünde kimse işitmedi. Binaenaleyh bunu senden başka bilen yok. O zaman sen benim iki elimi ayrı ayrı kendi avuçlarının içine alarak, şunları söylemiştin:

'Allah sana yardım etsin oğlum. Artık sen bir erkeksin.'

Kocama daha başka bir şey söylememe lüzum kalmadı. Gözlerinden yaşlar boşanarak onun karşısında:

"Yavrum, artık asla şüphe edemem, bili-

İtiyat: Alışkanlık

Mukavemet: Direnç

Sükût: Sessizlik

yorum ki, bu sensin." dedi.

Bana dönerek şunları söyledi:

"Hakikaten bunlar benim ona söylemiş olduğum sözlerdi."

Ondan sonra, babasının, kendi üzerine onun nazarı dikkatini çekmek için, kaç defa teşebbüslerde bulunduğu ve odadaki varlığını ona hissettirmek istediğini anlattı:

"Senin kulağına 'Hello papa!' diye bağırdım, kendimi sana anlatamadım. Ondandan sonra birkaç arkadaşımınla beraber olduk. Odanın içinde bütün evi uyandıracak kadar gürültüler yaptık, fayda vermedi. Odadan ayrılmazdan önce ben bütün kuvvetimi toplayarak 'Hello papa!' diye bağırdım. Bu defa lüzumlu olan ihtizazı yakaladım. Çünkü sen fırlayarak kalktın, 'Yahu.....' diye bağırdın. Elektrik düğmesini çevirdin. Bütün odayı aradın, fakat beni göremiyordun ve tekrar uyumaya gittin. Ağlamaya başladın. Ohh papa, beni de ağlattın."

Bu müthiş bir şeydi.

Bundan birkaç ay sonra öbür âlemdeki oğlula buluşmak sırası babaya gelmişti. Burada Madam Stuwart cenaze merasimindeyken oğluna ve kocasına karşı duymuş olduğu hislerini anlatıyor:

"Bu boş bir his değildi."

Onlara yeniden hitap etmişti. Eğer babası ve oğlunun ruhu hakikaten cenazede hazır idiyse, şehirde herhangi bir medyomun vasıtasıyla cenazenin üzerinde bulunan çiçeklerin isimlerini kendisine söylemelerini istiyordu. Eve döndüğü zaman hakikaten çiçeklerden defne ile zambak getirilmişti ve masanın üzerinde bir mektup kendisini bekliyordu. Bu bir teskereydi. Kurşun kalemle yazılıydı. O esnada başka bir yerdeki ispiritizma celsesinden gelen bir asistan tarafından yazılmıştı. Çocuk celsede annesine bir mesaj göndermek için çok ısrar etmiş ve onları, o mektubu bunlara göndermişti. Fakat bu mesajın mânâsını orada bulunanların hiç birisi anlamamıştı. Mesajda şöyle yazılıydı:

"Annem çok mukaddes bir kadındı."

Evi terk etmek sırası ona gelmişti. Henüz daha ölüm âlâmeti ortada yokken, oğlu annesine onun da öbür âleme intikal edeceğini şu suretle haber vermişti:

BÜYÜKANNENİN ÖLECEĞİNİ ÖNCE DEN BİLDİRİYOR

"Anne ne olursa olsun, büyükannenin yatak odasından, gelecek Cumartesi günü hiç ayrılma. Tam gece saat 10.00'a doğru, ki bunu dünya saatini tayin edebildiğim imkân nispetinde söyleyebiliyorum, onun güzel ruhunu almak için 6 kişi ile birlikte geleceğiz.

Madam Stuwart bunu şöyle anlatıyor:

Eve döndüğüm zaman oğlumun bana anlatmış olduklarını anneme bakan hastabakıcıya anlattım. Ruhlara inanmıyordu, fakat sözlerimin tesiri altında kaldı. Oğlumun tespit etmiş olduğu saat mutlak olarak onun izinli olduğu saatti. Bana bununla beraber,

'O saatte yanında kalacağım, bakalım bir şey olacak mı?' dedi.

Annemin ihtiyarlardan başka bir şeyi yoktu. 88 yaşındaydı, fakat bütün akıl melekesi yerindeydi. Cumartesi gününün ilk saatlerinde, kendisinde mutlak hâlden daha büyük bir iyilik duyduğunu söyledi. Onun bu hâline göre, kendisinde meşru bir hâlin vukuunu ifade eden bir şey düşünülemezdi. Saat 10.00'a yaklaştı. Etrafına hayretli nazarlarla bakınmaya başladı ve birdenbire bağırdı:

"Bunlar kim?"

Hastabakıcı yavaşça üzerine sokuldu ve sordu:

"Kimlerden bahsetmek istiyorsunuz?"

Annem bu soru karşısında hayretle baktı ve:

"İşte... Fakat bütün bu kimseler şimdi dünyada değiller. Hepsi ölmüş kimseler. Nasıl geldiler?"

Hastabakıcıyla benim gözlerimiz birbiriyle karşılaştı. Hastabakıcı:

"Uyumaya çalışınız büyükanne" dedi ve göz kapaklarını sıvazladı. Annem cevap verdi:

"Yahu bu kadar insan konuşurken nasıl uyuyabilirim?"

O zaman ben sordum:

"Anne ne görüyorsun? Sana neler söylüyorlar?"

(Devam Edecek)

İhtizaz: Titreşim

Mutat: Alışılmış

Çocuklarımızı Gerektiği Gibi Yetiştirebiliyor muyuz?

* Selman GERÇEKSEVER *

YETİŞKİNLER toplumunun bir üyesi olarak, bu soruya gönül rahatlığı içinde "evet" diyememenin ezikliğiyle düşünmeye devam ediyorum. Bu soruyu olumlu şekilde neden yanıtlayamadığımı düşündüğümde de görüyorum ki, çocukların; ailenin ve toplumun temelini oluşturan, mutluluğunu ve devamını sağlayan en kutsal varlıklar olduklarını bildiğimiz hâlde, dünyamızın geleceğini temsil ettiklerini söylediğimiz hâlde; çocuk yaşamının geliştirilmesi, çocuğun korunması konularında, **Çocuk Hakları Sözleşmesinde** belirlenen hedefe ulaşabilmek için çok az şey yapmışız. Ya da yapılanların her nedense; çocuklar için takdire değer ve genel olarak tüm dünya çocuklarını kapsayacak bir başarıya ulaştırıldığını göremiyoruz.

Çocuk Hakları Sözleşmesine hâlâ taraf olmayan ya da taraf olup da çocuklarına lâyık oldukları hakları teslim edememiş, onları insanlık onuruna yaraşır şekilde yetiştirememiş toplumlar var. Daha da kötüsü, sanki geleceklerini çocuklarına teslim etmeyeceklermiş gibi, onların yaşamlarının korunması, iyileştirilmesi şöyle dursun; beşerî çıkarları için egoistçe, çocukların araç olarak kullanılmasına, bu şekilde gerek fizyolojik, gerekse psişik sağlığının bozulmasına, savaş meydanlarında ya da toplumun çeşitli dejenere alanlarında heba olmalarına göz yumman toplumlar var.

Bu nedenle, çocuğun korunması ve uyumlu gelişmesinin önemine inanmış ana-babalar olarak, yazımızın başlığını oluşturan soruya gönül

rahatlığıyla, çocuğuna karşı vazifelerini yapmış bir yetişkinin huzuruyla olumlu yanıt verememenin burukluğu içindeyiz. Çünkü çevremize baktığımızda hemen görüyoruz ki, onlara lâyık bir ortam geliştirememişiz: Kitle iletişim araçları mı? Gazete, dergi, kitap ve TV programlarının kaçta kaç çocuğun yaşamının korunması, iyileştirilmesi ve geliştirilmesi yolunda kaleme alınıyor? Ne yazık ki üzülerek gördüğümüz kadarıyla; gazete ve dergilerin çoğu, öncelikle çocukların görmesini istemediğimiz çirkin resimlerle dolu... TV programlarının ve video kasetlerinin hiç değilse bir kısmı da böyle değil mi? Kalan kısmının büyük bir bölümünde ya çoğunlukla aile tartışmalarının ağırlıklı olduğu, ya şımarık, mızırık olarak yetiştirilmiş, yani otonom bir kişilik kazandırılmamış çocukların ön plânda bulunduğu ya da üstü kapalı kumar sayılabilecek oyunların oynandığı programlarla dolu... Geleceğimizin temeli olan çocuklarımız için, onların özellikle toplumsal, ahlâksal ve ruhsal esenlikleriyle, bedensel ve zihinsel sağlığını geliştirmeye yönelik kaç tane kitle iletişim aracımız var? Ya da mevcut olanların uygulamalarının yüzde kaçını bu hassas hedefe yönelik? Aile içinde ve okulda vermeye çalıştığımız terbiyenin, bu olumsuz etkiler altında, yüzde kaçını kalıcı olabiliyor?

Biz büyükler ve ana-babalar olarak, çocuklarımıza zararlı ve kötü olduğunu söylediğimiz şeylerin yüzde kaçını, onların masum gözlerinden ve tertemiz şuur alanlarından gizleyebiliyoruz? Yetişkinler olarak yüzde kaçımızın böyle bir endişesi var?

İşte bu ve benzeri daha birçok nedenlerden dolayı, çocuklarımızı gerektiği gibi yetiştirebildiği-

mizi, toplum içinde yararlı ve uyumlu bir kişi olarak görev ve sorumluluk alacak şekilde eğitebildiğimizi söyleyemiyoruz.

Batı gençliğinin; sadece egoyu, içgüdüleri ve kaba arzuları tatmine yönelik davranış ve alışkanlıklarından koruyamıyoruz onları. Kendi kendine yeterli (otonom), doğru kararlar verebilecek, kendisinden önce başkalarını düşünebilecek çocuklar ve gençler yetiştiremiyoruz. Sonra da suçluyoruz onları, bencilce davranışlar içinde gördüğümüz zaman.

İşte bir yığın ekolojik sorunlarıyla çevre... Bir insanın öncelikle insan yavrusunun en doğal hakkı olan temiz bir havayı solumayı, tertemiz gıdalarla beslenmeyi bile sağlayamadık onlara. Kurduğumuz teknolojiyle kirlenen çevreyi "temizlik kampanyası" görünümündeki onlara temizletiyoruz.

Tüm bu genel manzaranın sebebi neydi? İnsan nereden itibaren yaptığı hatalarla, genel olarak en değerli varlığı çocuklarının yaşamını bile koruyamaz, iyileştiremez hâle geldi (*) ve bundan sonra ne olacak? Yazımızın bu ikinci kısmında da bu sorulara yanıt arayalım...

Yukarıda ana hatlarıyla çizdiğimiz ve büyük ölçüde istediğimiz nitelikte çocukların yetişmesine elverişli olmayan bu tablo, aslında, beşerî arzularımızın perişan manzarasından başka bir şey değildir. Evet arzularımız... Bu ekonomi, bu teknoloji ve bu dünya bizim eserimiz değil mi? Biz onu kendi hür irademizle yaratmadık mı? Özgürlük adına, demokrasi adına ve daha başka yüksek idealler uğruna böyle arzu ettik, böyle bir toplum ve böyle bir sistem yarattık. Sebep-sonuç yasasına göre, kendi elimizin, emeğimizin ürünleri ve sonuçlarıyla karşı karşıyayız.

Şimdi bu durumu beğenmediğimize ve çocuklarımıza lâıyk bulmadığımıza göre, bizi böyle bir sona getiren ve şimdi çocuklarımızın ve tüm insanlığın geleceği bakımından bizi endişelere boğan arzularımız, irademiz ne türden şeylerdi acaba? Şöyle bir gözden geçirelim; neler istiyoruz, neler arzu ediyoruz?

Evlât isteriz, tam anlamıyla evlât yetiştirecek olgunlukta olup olmadığımızı düşünmeden. Eş isteriz, kendisiyle tüm değerlerimizi, rahatımızı ve konforumuzu paylaşacak kadar, her türlü sıkıntısına katlanacak kadar fedakâr ve erdemli olup olmadığımızı düşünmeden. Maddesel gelir isteriz, çıkarsız olarak yardımlaşma ve dayanış-

ma bilincine ulaşmadan. Hep almak isteriz, ne kadar verebildiğimizi aklımıza bile getirmeden. Doymak bilmeyen egomuzun açlığını hep gidermek isteriz, başkalarının da buna hakkı olduğunu görmeden. Maddesel ve ekonomik değerler taşıyan her şeyin en iyisini edinmek isteriz, kendimiz gibilerinin de bu arzuda olduklarını göz önüne almadan. İnsan kardeşlerimizin, hatta çocukların toplu hâlde buldukları yerlerde periyodik nikotin ihtiyacımızı gideririz, ağızımızdan çıkan dumanla onları da zehirlediğimizi düşünmeden.

MEĞERSE, düşünmeden ya da "çarpık düşünce"yle yaptığımız ne çok eylemimiz varmış... Peki, tüm iyi niyetimize, bunca eğitime, öğretime, dönem dönem bitirdiğimiz fakültele-re, binlerce yıllık dinsel ve inisiyatik öğretilere rağmen, bize hata yaptır-an, tövbemizi yüz kere bozduran, çocuklarımıza karşı en doğal sorumluluklarımızın gereğini yerine getirmemizi engelleyen yanımız hangi yanımızdır? Bizi sevgisiz, bencil, çocuklarının yanında bile hep kendi düşünür hâlde tutan hangi yanımızdır?

Evet, zaman zaman sevecen, bazen fedakârlık yapan, araya da hoşgörü, özgürlük, eşitlik, elcilik gibi idealler uğruna bizi yönlendiren bir "vicdanî yanı" da vardır insanın. Bu yanımız bize; çocuğun korunması ve uyumlu gelişmesi de dahil, başkalarının temel haklarını ve özgürlüklerini kendimizinkilerden önce düşündürür ve buna göre yönlendirir. Çocuklar da dahil herkesin, en az kendimiz kadar; düşünce, vicdan, din özgürlükleri, seçme özgürlüğü ve "vazife yapma hakkı"na sahip olduklarını düşündürür. İşte bu yanımız, "vicdanî yanımız", bizi tüm beşerî zaaf-lardan arınmış, "beşer üstü varlık" olmaya doğru yönlendiren üstün yanımızdır, müteal yanımızdır. Ama üzüler de olsa kabul etmek zorundayız ki, bunun yanısıra, yukarıda örneklemeye çalıştığımız, bizi çarpık düşüncelere sevk eden ve insan onuruna yaraşır bir uygulamaya içinde bulunmamızı engelleyen, çocuklarımıza karşı bile sorumluluklarımızın gereğini yapmamızı engelleyen gerçeği örtbas eden, bizi hep beşerî ve dünyasal avantajlar içinde tutan, çocuklarımızı bu şekilde

(*) Tüm dünyada*her gün açlıktan ve hastalıktan 5 yaş altındayken ölen çocukların sayısı 35. 000' dir. (Radıyodan- 23 Mayıs 1993)

Silver Birch'ün bize hatırlattığı gibi, "**Bilgi sorumluluk getirir.**" Alma ayrıcalığına sahip olduğunuz bilgi, bize, hayatımızı geçmişe göre daha farklı yaşama sorumluluğu verir. Biz biliyoruz ki, ruhsal varlıklar olarak doğduk ve öyle kalacağız. Fakat her zaman için "kendimize yapılmasını istemediğimiz şeyi başkalarına yapmamalıyız" kuralını uygulamak için uğraşmalıyız. Bu, kolay değildir. Çoğu zaman başarısız olacağız. Fakat önemli olan denemektir.

George Orwell'in "1984" adlı romanında "Düşünce Polisi" her ne kadar bunu denemiş olsa da, kanunlarla kontrol edilemeyen özgürlük, düşünce özgürlüğüdür. Yasalarla kontrol edilebilir olmasa da, politikacılar ve diktatörler yüzyıllardır korkutma yoluna başvurarak bunu başarmaya çalışmaktadır.

Bu uygulama çoğu defa başarıya ulaşmış ve insanlar şartlandırılarak düşünce sınırları daraltılmıştır. Korku, insan düşüncelerini şartlandıran en büyük tehlikedir. **Korkunun baş düşmanı ise gerçektir.**

Spiritüalistler olarak bizim, spiritüel potansiyelimizin kapasitesini bencillikten uzak bir şekilde geliştirmemiz hâlinde en yüce ve en saf zihin hâline medyomluk yoluyla ulaşabiliriz.

Varoluşun ruhsal tarafındaki büyük filozoflar ve bilge ruhlar, bize yardım etmek için heyecan içerisinde. Fakat bu yönde ilerleme yapmamız için öğrenmemiz gereken en önemli ders, **düşüncelerimizi kontrol etmektir.**

"**Düşüncelerin yaşayan şeyler**" olduğunu sık sık duymuşuzdur. Bu gerçektir. Ger-

çektir, fakat anlaması ve kabullenmesi zordur. Her zaman insanların "Evet bunu düşündüm, ama hiçbir şey yapamadım, böylece zarara yol açmadım" şeklindeki sözlerini duyarız.

Hiçbir zarar olmadığından emin olabilir miyiz? **Yarattığımız her düşünce genellikle şuarsuzca diğerleri tarafından alınır. Düşüncenin, çıkış noktası olan kişi tarafından eyleme dönüştürülmemesi, onun başkası tarafından eyleme dönüştürülmeyeceği anlamına gelmez.** Eğer bu böyle ise telâfi ve adalet yarası işlediğinde sorumluluk kime ait olacaktır?

Tabii ki aynı şey iyi ve yükseltici şeyler için de doğrudur. Bu alanda biz spiritüalistlerin yapacağı çok şey vardır. Eğer düşüncelerimizi kontrol etmenin büyük önemini bir kere kavırsak, sadece bizim yaşamımız zenginleşmekle kalmayacak, tüm insan ırkının ortak yaşamı da zenginleşecektir.

Eğer spiritüel farkındalığımızı yüksek ve sevgi dolu ruhların seviyesine çıkarmak istiyorsak, düşüncelerimizi yapıcı ve spiritüel yollarla kanalize etmeyi öğrenmeliyiz. Bu, günümüzde dünyayı içine çeken güçlü negatif düşünce akıntılarına karşı koymanın tek yoludur. **Düşüncelerimizi kontrol etmek ve pozitif yayında bulunmak hiçbir zaman kolay olmayacak, zaman ve sabır gerektirecektir.**

Biz bu çabayı harcamaya hazırsak, ruhsal dünyadaki sayısız varlık da yardımcı olmaya hazır olacak ve bi-

ze hedef yönünde rehberlik edeceklerdir.

Bu gözlemlerin temel hedefi, sizin bir an için durup, en geniş şekli ile özgürlük hakkında düşündürmek ve eğer kaybetmek istemiyorsak bizim elimizde olan büyük sorumluluk hakkında uyarmaktır. "Denileni yapmak" ve zorbalığa boyun eğmek; özgürlüğün canlı kalması ve büyümesi için zorunlu olan olumlu ve kapsamlı düşünmekten daha kolaydır.

Spiritüalistlerin yaptığı gibi kişisel sorumluluğu kabul edersek, tek başımıza özgürlüğün tüm yönleri ile gerçekleşmesi konusunda bir katkıda bulunabiliriz. Bize gördüğümüz ve duyduğumuz her şeyi sorgulamak, bir şeyi kör bir inançla ya da görünüşüne bakarak kabullenmek öğretil-di.

Eğer bir şey sağduyumuza uymuyorsa, kaynağı ne kadar saygıdeğer olursa olsun bunu reddetmeliyiz. Bunlar özgürlük bayrağını dalgalandırmak için gerekli niteliklerdir. **Bilgimizi yaşam içinde uygulamamız gerekir.**

(Two Worlds, Kasım 1993)

BEDRİ RUHSELMAN

INSANLIĞA merhale atlatıcı yüce varlıklar çok nadir ve en kritik (tam zamanında) dönemlerde yüce âlemlerden inerek insanlığa karışırlar. Bizlerden biriymiş gibi yaşarlar. "Yücelikleri" çoğu kez sonradan anlaşılır. İnsanlar bu insanlık ulularının gösterdiği yolda ilerleyerek, belirli bir anlayış düzeyine yükseldikten sonra, onların "yücelikleri"ni daha iyi anlarlar. Söz konusu "yüceliğin" belirgin niteliklerini şöylece sıralayabiliriz:

* Dünya beşerinin insanüstüne doğru yönelen tekâmül yollarının kıymetli ve lüzumlu bilgilerinden bir kısmını, kendi liyakat ve kudretleri derecesinde sezerler.

* Onların bu sezgileri, giderek varlıkların tekâmüllerindeki "vazife ve vazife şumulü bilgisi realitesi"nin sınırlarına kadar ulaşır.

* Onlar, vazife kavramının; tekâmül süreci içinde başrolde olduğuna dair derin sezgilere sahiptirler.

* Onlar, insanlığın tekâmül yolunda kalkınarak hızlı hamleler yapabilmesi için, örnek yaşamlarını tamamıyla bu işe vakfetmişler, sadece bu amaç uğrunda yaşamışlar ve yapmış oldukları işlerin hiç birinden ne maddî, ne manevî bir karşılık beklemeyi hatırlarına bile getirmemişler ve yaptıklarını, yapmak istedikleri işleri yaparken hızlarını ne beşerî herhangi bir teşvik edici duygudan almışlar, ne de beşerî herhangi bir endişenin zebunu olarak yaratmışlardır.

* Onlar, söz konusu işlerini, fiil ve hareketlerini yalnız bir VAZİFE olarak kabul etmişler ve bu VAZİFE uğrunda tüm his ve şahsî endişelerini hiç tereddüt etmeden çiğneyip, geçmişlerdir.

* Nihayet, onlar; dünyada mümkün olabilen bir vazife bilgisi ve vazife şumulü bilgisi plânının sezîş idrakine varabilecek kadar yük-

selmiş vazifedar varlıklardır. Bu insanlık ulularının arasında görünen görünmeyen büyük kültür inkişâpçıları, ruhların yükselişinde rol oynayan büyük önderler, insanların tekâmüllerini hızlandırmak için ömürleri tüketmiş olan nadir varlıklar, gerçek peygamberler, veliler, mürşitler vardır.

Şimdi bizler, birazcık artan anlayış kapasitemizin sağladığı aydınlık içinde görüyoruz ki; bu insanlık ulularından biri de; Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği'nin kurucusu ve işlevinin sahibi büyük vazifeli BEDRİ RUHSELMAN'dır. Yaşamayı, çalışmayı, konuşmayı, bakışı, hitabı, sözü, yapısı, ifadesi; evi, eşyası, kitapları; sohbetleri, konferansları, öğüdü, eleştirisi, ilmi; sevinci, neşesi, hoşgörüsü, azmi, iradesi, kudreti, kısaca bir insan olarak sayılması mümkün olan tüm zekâ, fiil ve faziletiyle beraber BEDRİ RUHSELMAN'ın bu dünyada çok olumlu, çok ibret verici, çok mümtaz bir yeri olmuştur. Etkisi de giderek güçlenmektedir.

Bu üstün insanî niteliklerin bir beşer bedninde tezahür etmesi ve bir ömür boyunca faal

durumda tutulması başlı başına bir mucizedir. BEDRİ RUHSELMAN bu "seçkinler seçkini" niteliğinin yanı sıra, her şeyden önce büyük bir vakıf sahibi bir ilim adamıydı. Gerçek inanç ve cesaret O'nun bilimsel yanının en belirgin iki niteliğidir ki, bunların yeryüzünde ne kadar az bilim adamında bulunduğunu göstermek her zaman mümkündür. Bu seçkin niteliğiyle, bilinmesi gereken her konunun özüne nüfuz edebilmesi gereken her konunun özüne nüfuz edebilmesi ve değme zekânın daralmadan ve tökezlenmeden başaramayacağı gerçek "ilmî sentez"e varabilmiş ve özellikle en önemlisi; bunları şaşmaz bir duyarlılıkla uygulamış ve izlemiştir.

BEDRİ RUHSELMAN'ın yayınlanmış eserlerini, objektif bir yaklaşımla inceleyebilen bir kimse için; bilimsel çevrelerce müphem bir şekilde karşılanan ruhçuluğun nasıl pozitif ve kesin kanıtlara dayandığını apaçık olarak görmek mümkündür. Akıl prensiplerinin ışığı altında hareket etmenin biricik çıkar yol olduğunu söylemiş, tüm mesaisini bu söylediklerinin aydınlığında yapmış ve asla metafizik yöne saparak açıklık ve duruluktan bir nebze olsun fedakârlık etmemiştir.

Biliyorsunuz ki BEDRİ RUHSELMAN denince, ilk akla gelen kitap, RUH VE KÂİNAT'tır. Hepimizin anlayışında yeni ufuklar açılmasına neden olmuş ve en önemli çalışmalarımızda ilk akla gelen kaynak kitap olan bu eser, sadece çok ilmi ve sentetik bilgi külliyatı değil, yeni yeni araştırma alanlarının müjdecisi, yeni yeni kavramların doğmasına zemin hazırlayan ve her okuyuşta anlayış kapasitemizi artıran eşsiz bir

eserdir. RUH VE KÂİNAT'taki bakış derinliği, feraset, mantık, muhakeme ve konuların sıralanışı cidden şayani hayret bir dimağın, gene şayani hayret bir çalışmanın ürünü olmuştur.

RUHSELMAN'ın ilimci kişiliği sadece eserlerinin incelenmesiyle anlaşılabilir bir husus değildir. O'nun metapsişik araştırmalarındaki mesaisinin vekar ve ciddiyetini de gözönünde bulundurmakta yarar vardır. İlimci kişiliğinin bu niteliğiyle RUHSELMAN, Batılı ünlü simaların defaatle atladıkları "bilimsel verileri" kıymetlendirip, onları insanlığın henüz ulaşmadığı ilmi bir değere çıkarmıştır.

Tüm bunlardan ayrı olarak BEDRİ RUHSELMAN'ın belki de en belirgin vasfı, O'nun aksiyon adamı olmasıdır. "Aksiyon sahibi olmak" ise, bildiğimiz kadarıyla ruh varlığının en belirgin evrensel niteliğidir. Bu hâliyle O, en belirgin niteliğini dünya bedeninde tezahür ettirebilmiş, üstün ruh plânlarının temsilcisi yüce bir varlıktır. İnsana huşu veren bu ürpertici gerçeğin kanıtları ise günden güne artmakta ve daha da çok artacaktır. Çünkü söz konusu aksiyon alanında atılan her adım, kendi sınırlarının ötesine taşmakta, sahibinin durumuna uygun olarak evrensel bir görünüm almaktadır. Zaman içinde genişleyen anlayış kapasitemizle bunları görüyoruz ve görmeye devam edeceğimizi de kuvvetle seziyoruz. Aynı zamanda, O'nun eserinin gereği olan liyakat düzeyine yükselme gayreti içinde, gösterdiği HEDEF'in sadık hizmetlileri olma vasfımızı her şeye rağmen yitirmemeye çalışıyoruz. (*) ■

Dr. Bedri RUHSELMAN 1960 yılının Şubat ayında BÜYÜK VAZİFESİNİ TAMAMLAYARAK GELDİĞİ REALİTESİNE, VAZİFE PLÂNINA DÖNMEK ÜZERE BENDİNİ TERK ETMİŞTİ. Yol ve eserlerinin vazife plânı bedeflerine ulaşması için bizmet etmeyi onur bilen ülküdaşları olarak saygı ve sevgiyle anıyoruz.

(*) RM dergilerinden derleyen Selman GERÇEKSEVER (Ocak '95)

KKTC METAPŞİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● **CUMARTESİ KONFERANSLARI** (Saat:15.00-17.00)

4 ŞUBAT	Mutluluk Yardımlaşmayla Doğar	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU
11 ŞUBAT	Parapsikoloji	Caıdan BOYACIOĞLU
18 ŞUBAT	Ne Ekersek Onu Biçeriz	Hasan YALKIN BOYACIOĞLU-Muharrem GÖK
25 ŞUBAT	Geriilm Nedir?	Muharrem GÖK

Yer: **KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği**, Hürriyet Cad. No:27 GİRNE
Tel: 81 52205

NOT: Giriş ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ŞUUR BİLİMİNE DOĞRU

Willis HARMAN, Noetik (*) Bilimler Enstitüsü Başkanı - Çev: Ayhan TOLAYBENK

COĞUMUZ bilimsel yöntemlerin uygulanmasını bilim adamlarına bırakmaya eğilimliyizdir; tıpkı çevrenin korunmasını politikacılara ve sanayi liderlerine bıraktığımız gibi. Fakat bu konular yaşamlarımızı açık açık etkilemeye başladığı zaman, bunlar kamuoyunun da ilgilendiği şeyler olur. Böyle bir örnek bilimin yapısı ve uygulamaları için de geçerlidir.

Bilim, dünyada genellikle tek bilici otorite olarak kabul edildiği sürece, bizim dış ve iç deneyimlerimizi geçerli kılması ve yorumlaması için hep bilime başvurduğumuz sürece, halk arasında "Bilim her şeyin doğrusunu bilir." düşüncesi sürekli yaşayacaktır. Peki ama bizler ya da bilim adamları nasıl biliyor?

Edgar Mitchell'in kurduğu Noetik Bilimler Enstitüsü yirmi yıl önce şuur konusuna bilim çevrelerinin dikkatini çekmek için faaliyetlere başladı. Bu yönde de büyük ilerlemeler kaydedilmiştir. Çok sayıda insanın bakış açılarında önemli sayılabilecek değişimler gözlemliyoruz. Bu değişimlerin en temel özellikleri şunlardır:

1- Dışsal ve içsel özelliklerin aynı birliğin farklı yönlerinden başka bir şey olmadığını ve aralarında bağlantı olduğunu fark ediş.

2- Dıştak' otoritesinin içteki otoriteye kayışı. Dinde, politikada olsun, bilimde olsun, dış otoritelere karşı büyüyen bir hayal kırıklığı, ama bunun yanında sezgiye, içsel bilgiye ve otoriteye olan güvenin artışı. Bunu, transpersoneel psikoloji, feminist hareket, psikoterapi ve yöneticilerin eğitim sürecinde görmekteyiz.

3- Dışsal sebeplerden içsel sebeplere yöneliş. "Kendi realitemizi kendimiz yaratırız." gibi bir ifadenin birinci anlamı, çevremizdeki

dünyayı (ve kendimizi) algılayış biçimimizin bizim şuuraltımızda bulunan şeylerden etkilendiğidir. İkinci anlamı ise, o dünyanın yaratılışına gerçekten bizlerin de katıldığı ve herhangi bir olayın ilk sebebinin fizik boyutta değil, şuurda aranması gerektiğidir.

BATI BİLİMİNDEKİ POTANSİYEL GELİŞİM

Bu kültürel değişim, Batı bilimi tarafından sunulan dünya görüşüyle zıtlık taşıyor. Gerçi çağımızın yeni insanı kendi içsel gerçeklerini "yeni fizik", "kuantum tedavisi", "holografi teorisi", ve "kaos ya da karmaşıklık teorisi" gibi konular aracılığıyla ispatlamaya çalışıyor. Ama yine de ortaya çıkan yeni dünya görüşlerinin, bilimden ekonomiye, eğitimdten tıbbaya kadar bütün güçlü modern kurumlarda geçerli olan dünya görüşüyle mücadele ederken biraz zayıf kaldığını kabul etmeliyiz. Aslında yeni dünya görüşü Batı biliminin elinde bulunan, fizik ortamı kontrol edebilme, kullanabilme gücünü kesinlikle inkâr etmiyor. Sadece günümüzde yaygın olan, bireysel ve toplumsal yaşam tarzımızda tek rehber olarak bilimsel görüşün kılavuzluk etmesi gerektiği düşüncesini sorguluyor.

Son makalelerinden birinde Ken Wilber bu kültürel çatışma hakkında bazı fikirlerini belirtiyor. Ona göre modern Batı hariç, hemen hemen bütün toplumlar maddî dünyanın her nasılsa, canlı bir evrenle kuşatılmış durumda bulunduğunu kabul ediyor. Bunun ötesinde de bir şuur âlemi, bir ruh dünyası bulunmaktadır. Ve insan varlığının yapısı, maddî olan bu dünyadan ruhsal olan dünyaya yönlendirilmelidir.

Varoluşun çoklu yapılarının klâsik bir tas-

(*) Noetik: Akli faaliyetlerle ilgili

viri bölünmemiş bir dizi hâlinde sunulmaktadır: madde-beden-düşünce-can-ruh. Bu tasvir içinde sebep sonuç zinciri hem aşağıya hem de yukarıya doğru işler. Örneğin, kol kaslarımda bulunan kas hücrelerimdeki bazı kimyasal etkileşimler kolumun kalkmasına sebep olur, fakat diğer yandan onu kaldıran temelde benim niyetimdir. Batı bilimi (zamanında geçerli nedenlerden dolayı) sadece madde ve beden üzerinde yoğunlaşmayı seçmiştir. Sahip olduğu kudret (yani teknolojiyi yaratabilmek) ama aynı zamanda sınırları, işte bu gerçekte yatmaktadır. Yıllar geçtikçe tahmin ve kontrol biliminin kudretlerinden o kadar etkilendik ki, bu tür bilim bizi bütünsel bir anlayışa götürebileceğine inanır olduk.

Varoluşun çok kısımlı alanlarına ait bir bilgi, bilim için farklı bir temel, alternatif bir bakış açısı getiriyor. Maddî dünyaya bu şekilde bakmak, genişleyen modern bilimin şuur olgusunu da kapsamayı konusunda bir fikir vermektedir. Bu ise çelişki ve çatışmaları önleyecektir. Açık düşünceli bilim ruhunu ve bilginin halk tarafından onaylanması geleneğini (yani dinlerin etkisinin olmaması) koruduğumuzda, ihtiyacımız olan şey, **bilimsel sorgulama alanlarına yukarıda sözü edilen beş yapıyı da aşmak ve aşağıya doğru inenle birlikte yukarıya çıkan sebep sonuç zincirini dahil etmektir.**

YENİ BİR BİLİM DALININ İŞARETLERİ

Eğer bu terimlerle düşünecek olursak, yeni bir bilimsel bilginin, görüldüğünden çok daha devrimci özelliklere sahip olduğunu belirtiriz. Öyle gözüküyor ki, herhangi bir olay için tek bir sebebe dayanan bir açıklama yapılamıyor artık. Bugünkü bilim için ön plânda indirgeyici sebepler varken, gittikçe yaygınlaşan anlayışta ise iradî etkenler birinci plânda. Her iki açıklama yöntemi de faydalı fakat hiç biri tek başına kesin doğruyu taşıyor.

Örneğin, ben günlük yaşantımda dört sebep düzeyi görebilmekteyim (tıpkı Aristo gibi):

1. Düzey: Fiziksel sebep (olağan bilimsel sebep)
2. Düzey: Biyolojik sebep (yaşama isteği, üretkenlik güdüsü ve gelişme güdüsü)
3. Düzey: İradî sebep (şuurlu ve şuursuz istekler ve seçimler)
4. Düzey: Sezgisel sebep ("içsel biliş", ruhsal özlemler)

Hayatımız boyunca bu dört işleyişin hepsini tecrübe etmekteyiz. Nitelik bakımından da birbirlerinden oldukça farklı gibidirler. Bunlar bizleri, bilimin dört farklı dünyasına yönlendiriyor: fiziksel, biyolojik, anlayışsal ve ruhsal. Her biri kendisine uygun bir sebep türüne sahip. Aynı anda, tek başına veya birlikte işlev görüyorlar; hiç biri "tam" bir açıklama getirmiyor. İşte böyle bir açıklamaya sadece derin bir Birlik anlayışı içinde ulaşılabilecektir ve hedefimiz bu olmalıdır.

Bu yeni bilim dalının üstünlük noktasından baktığımızda DNA'da kodlanmış bir tür program olması gibi indirgeyici tartışmalar aracılığıyla, yaşayan organizmaların kendi kendine organize olma eğilimlerini açıklamada klâsik bilimin sınırlamalarını açıkça görmekteyiz.

Modern Batı görüş açısının metafizik varsayımları nedeniyle "maddeyi kontrol eden düşünce" ve "düşünce-beden sorunu" gibi bilmece uzun süredir süregelmekte. Aslında düşünce ve madde birbirlerini sürekli olarak karşılıklı bir şekilde etkiliyor. Asıl soru, düşüncenin etkilerinin çok az olduğu soyutlanmış durumların nasıl oluşturulabileceğidir (alışılmış teknolojik uygulamalar gibi).

Bütün bunlar bilimsel ya da felsefi konular gibi gözükabilir. Fakat aslında, günümüzün en önemli politik konularından biridir. Kendimize ait anlayışımızı kontrol eden etkenlerden, yaşantımızı etkileyen dünya görüşümüze, kürtaç ve okullardaki din derslerinden, beden sağlığı ve sağlıklı beslenmeye kadar birçok konu üzerinde güçlü ama görünmeyen etkisi olmaktadır.

(New Humanity, Haziran-Temmuz 1994)

PNÖMATOKRASİNİN TARİHİ ÖRNEKLERİ

* Johan QUANJER - Çev: Cengiz CEVRE *

PNÖMATOKRASİ, 1970'lerin başında Londra'nın güneybatısında açık mavi gökyüzünden **ex nihili** (yok yere) ortaya çıkmamıştır. Bunun tarihte öncül örnekleri vardır.

Yönetimde daha yüksek bilgeliğin bulunması fikri, uygarlığın başlangıcından beri insanlarda olmuştur. Fakat böyle idare yöntemleri ya 'kapatılmış' (Eski Mısır uygarlığı İ.Ö. 33 'de çökmüştü) ya da İ.Ö. 300 sıralarında Kral Aşoka'nın cesur çabalarında olduğu gibi vazgeçilmişti. Sahipsiz Ortadoğulu kral ya da imparatora, düşmanlarla savaşmak isteyen generalleri karşı koymuştu.

Eski Mısır'da, (o günlerde o ülkeye Kim ya da Kem deniliyordu) genelde kozmik (göksel) uyumun dünyasal uyum için mükemmel örnek olduğu düşünülürdü. "Aşağıdaki Yukarıdakine benzer" deymi o zamanlardan kalmadır. Ve bu ifade, Tanrı Tot'la (Matematik ve Bilim Tanrısı), hatta İ.Ö. 2500'de yaşayan ve onu hak eden Mısırlı rahip Hermes Trismegustus (*) ile bağlantılıdır.

Yunanlılar Hermes'in felsefesini özümstediler ve onu yaşam anlayışlarına dahil ettiler. Onu tanrıların habercisi olarak düşündüler. Romalılar zamanında da Hermes'e Merkür adı verildi.

Eski Mısır'da felsefe ve politika iç içeydi ve aynı zamanda ilâhilikle de otomatikman bağlantılıydı. 4000 yıl süreyle parlayan Mısır uygarlığı tamamıyla törenselleştirilmişti ve Mısırlıların sembolizm anlayışlarının ve sembo-

lizmin insanların şuuruluşuna iletilmesi gerçeğinin sonucu olarak krallar, rahipler ve yüksek mevkidekiler çok boyutlu Ben'likle yönetilirdi. Her şeyin ötesinde sembolizm, bizim çok boyutlu yaşam anlayışımızı simgeler.

Onlar, kendilerinin karar verme sürecine ilham veren ve bilgilendiren evrensel ilâhi gücü kabul ettiler. Onlar için ruh ve madde, cennet ve dünya arasında asla zıtlık yoktu. Onlara göre, her şey birdi ve sonuçta bilgelik, ayrı bir soyut mevcudiyet değil, bugünlerde kendi kudretimiz dediğimiz aslından daha fazla bir şeydi.

Bu çok boyutlu Ben'likten gelen yasa, böylesi şeyleri yapabilecek insanlar üzerinde etkindi. Kutsal ve dünyasalın bileşimi, hayatın kabul edilmiş gerçeğiydi ve gerçekten de onlar için gayet iyi işliyordu.

Şimdi, eğer kozmik uyum, dünyevî uyumun en mükemmel modeliyse -ki ben öyle olduğuna inanıyorum- öyleyse Avrupa Birliği bütün olarak, eski Mısır'ın daha güncel ve daha saf olarak yeniden dirilişi olarak görülebilir. Çünkü dünyanın "minyatür" bölgesi olarak Avrupa Birliği'nde, dünyevî uyuma yansımış kozmik uyum, ifadesini bulur ve gelişen Avrupa kurumları da bunu mümkün kılar ve bu da dünyada uzun süredir beklenen cenneti doğurabilir.

Sonra bu Avrupa modeli, parlayan bir kâse gibi alınıp, dünyanın 6-7 bölgesinde insanların ihtiyaçlarına göre ve hazır olduklarında uygulanabilir.

(*) Bazılarına göre Hermes Trismegustus, ilk alşimist sayılır. Kem adı siyah anlamına gelir. Bu, Nil nebri boyunca Mısır toprağının karanlığını yansıtır. Alşimi'nin bu eski addan türetildiği söylenir ve alşimi de Hermetik sanatı kasteder. Fakat alşiminin Yunanca kök kelimesi Kemeina olup, değişim demektir.

İ.Ö.300'de yaşamış, son Mısır firavnu Ramses'in ölümünden 800 yıl sonra yaşayan Kral Aşoka için her zaman üzölmüşümdür. Aşoka'nın zamanında Mısır "politik-ruhsal" yasası henüz son bulmamıştı. 30. Hane-dan hâlâ tahttaydı ve Mısır'ın eski mabetleri de yeniden inşa ediliyordu.

Aşoka, ruh niteliğini insanlık olaylarına hesapsız ifade ederek ortaya çıkan o az bulunur liderlerden birisiydi. Aydınlanmış Kral; şimdi Hindistan, Afganistan, Belucistan, Keşmir ve Nepal'in çağdaş sınırları içindeki bölge olan Magda üzerinde hüküm sürdü. Halkın şuurulluğunu yükseltmeye çalıştı ve pnömatokratik hükümet diyebileceğimiz idareyi kurdu.

Bir kudret aranıyordu;"insanın egemenliğinde ya da sahip olduklarının biriktirilmesinde değil, Ben'in fethedilmesinde, başkalarının anlayışında, neden ve iyinin amacındaki gerçeklerin görüşülmesinde ve hareketin gayesindeki kudret aranıyordu." (Richard Fahey, 1984)

İlginçtir ki İmparator Aşoka, bütün inançların savunucusu idi. Bununla birlikte Aşoka'nın deneyi, insanlar eski çelişkili düşünce mantalitesine tutundukları için, başarılı olmadı. Ordunun subayları barıştan yoruldu ve Magda'nın idaresini mücadele ve çatışma siklusunda tutmaya karar verdiler. Düşman aradılar ve buldular. Meslekleri güvendeydi ve iş güvenlikleri de yerindeydi.

Aşoka'nın o derin ve ümitsiz iç çekişini duyar gibiyim. Sanki acılarına gömülmüş, hükümündeki mücadele seven halkının çelişkili mantalini etkileyemez durumdaydı. Ne yapabiliirdi ki?

Daha yüksek mantalden ilham gelince, halkın iradesine karşı çıkmak imkânsızdır. (Bu kozmik yasa olarak görünüyor) Bunu yalnızca kaba diktatörler yapabilirler. Bu, yirminci yüzyıla gelene kadar yaptıkları "politik ve

sosyal bakımdan âdil" cennet özlemi çeken insanların onayladıkları fakat inkâr ettikleri kozmik uyum ya da yukarının onayı olmadan elde edemedikleri bir duruma benzer. Bunun yerine terör, ölüm ve yıkım elde ettiler. Çünkü Fransa'daki devrimin bitiş aşamalarında, Nazi Almanya'sında, Komünist Rusya'da ve diğer ülke ve dünya bölgelerinde gördüğümüz gibi devrimci bir hareketi sürdürme amacı taşıyorlardı.

Aşoka, Quetzalcoatl (kuetzalkoatl) ya da II. Alexander olsun, geçmişin isteklerini yanıtladım. Onların umutlarıyla ilgili bir şey yapmak benim için zevk oldu. Bu hâlde, cennet ve dünyanın karşılaşacağı politik, ruhsal hükümeti kurmayı en azından **denediği** için çok büyük zafer kazandı ve Üçüncü Bin için 20. yüzyılda yeni bir yön sunmak üzere benim çabalarım da ilham vermiş oldu. İçsel plân seviyesinde Aşoka'nın yaptıklarının daha sonra ne ürün vereceğini ve buna sevineceğini bildiğini umalım. Eğer Aşoka, zamanından 2300 yıl ilerdeyse, benim de **zamanında** olma şansım acaba olur mu? Dünyevî anlamıyla benim hiçbir ülkem, hükümetim, kudretim ve otoritem yok. Hepsî boşuna mıydı, ya da dünya **bu defa** hazır mıydı? Ne iyi ki yaptığım şeyin ciddiye alınacağını ve tamamlanacağını hissediyorum. Yoksa ben Concorde uçağı yapmaya çalışan 15. yüzyıl hayalcisine benzerdim.

Atalarımızın umut ve özlemleri, içimde alev alev yanıyor. Ve küresel seviyede hiç denenmediği şekilde, politik bir programla pnömatokrazi felsefesini kişisel olarak ileri sürmeye cesaret edebildim.

"Tarihi incelerken", adamlarımı zorlamamak için sakinleştim ve istediğim acil sonuçları da umut etmek istemedim. Şayet katkı, ölümünden sonra sonuç verirse, buna gene de sevinirim. Her şeyin ötesinde, Aşoka'nın ölümünden sonra ne oldu ki? Asırlardır

bitmeyen çatışmalar ve daha fazla savaşlar ortalgı sakinleştirebildi mi?

Çatışma, mücadele ve kavga siklusunda kalmamak için yeterince ilerlediğimizi, hiç olmazsa hissediyorum. Uzun sürede düaliteye üstün gelebilir ve ruhu tanıdığımız ve günlük, dünyasal hareketlerimizde her birimizin bilgilendirildiği daha yüksek kozmik bölgelere de girebiliriz. Böylece 'eski düşünceye' bizi daima köle yapan ve kontrolü elinde tutan duygularımızın yerine de bunu geçirebiliriz.

Gençken Quetzalcoatl'e öykülerine hayrandım ve alıştırma defterlerine adını düzinelerce yazardım. Bu bana büyük tatmin verirdi.

1980'lerde materyalist ideoloji geçeriirken, kökeni geçmişte olan benim gibiler, geçmiş kahramanların yaşamlarını inceleyerek yüzeysel dogmatik düşünceye karşı çıktılar (Ben, Yunan mitolojisinin hırslı bir öğrencisiydim) ve şeylerin görüntüsünde onların plânıyla tanıştılar. Berbat mimarî ve bayağı etkinliklerle çevrili mantaliteyle kontrol edilen verimsiz dünyamızda bize iletmek üzere belki de onların hayatı önemde bir şeyleri vardı.

"Pnömatokratik" gayenin Quetzalcoatl'e'nin çalışmalarında da ifade edildiğini sevinerek öğrendim. Kısmen mit, kısmen tarih olarak kalmasına rağmen Quetzalcoatl'e, yerli Amerika'nın bütün ezoterik ve mistik geçmişinin temeli olan varlıktır. Onun oradaki etkisi hâlâ çok büyüktür.

Ona Sorguçlu Yılan denirdi. Kısmen imparator ve kısmen kutsal kişi olduğundan eski Tolteklerin de lideriydi. Kendisini takip eden zümreyle eski kent Tollan'ı, bolluğun altın çağında yönetti. Kendisi sakallıydı ve beyaz uzun elbise giyerdi ve yılan derisi bir kemer takardı. Tüylü yılanlardan yapılmış bir salla uzak doğudan gelmişti. Yüksek yetenekli

çalışma arkadaşları ona eşlik ediyordu. Bu kişiler, ünlü mimarî, üretken ziraat ve etkin sosyal düzen çabalarını halka tanıtmada kendisine yardım ediyorlardı. İlkel toplumdaki yüksek terbiyeli topluma hızlı geçiş, büyük Quetzalcoatl'e'nin ruhunun muzaffer sonucuydu. Böylece, Ruh'un maddeyi bilgilendirdiği bir toplum ortaya çıktı.

Bununla birlikte, bu uzun sürmedi çünkü bu başarı kıskanç ve hoşgörüsüz tembel güçlerin öfkesine maruz kaldı. Bunlar, güçlerinin azaldığını görünce, Quetzalcoatl'e'a hücum edip onu ortadan kaldıracak kişilerin desteklediği Tercatpoco adlı kuvvetli bir lidere destek verdiler.

Quetzalcoatl'e, Kozmik Yasa'ya bağlı olduğundan meydan okumaya karşı savaşmadı. Bu yasa, halkın genel iradesine uymayı yasaklar. Artık **persona grata** (sevilen kişi) değildi. Bu nedenle asıl memleketine, yılanlı salla isteksizce geri döndü. Kendisinden kültürel bilgi ve spiritüel öğreti almış olan aydınlanmış kişiler ise arkasından feryat ettiler.

Quetzalcoatl'e ortadan kaybolmadan, kendisinin ya da rehber ruhunun yeni tezahürünün yüzyıllar sonra, insanlar pratik bilgiyi -20. yüzyıl sonundaki terminolojiyle pnömatokrasiyi- almaya hazır olduğunda geri döneceğine söz vermesiyle ün salmıştır.

Quetzalcoatl'e da, Mesih (Christ) gibi bir ünlandı. O, böylesi bir insanın düaliteyi yendiğini ve kendisinde kozmik zekâ ve ilâhî yaratıcı kudretin temsil edildiğini anlatıyordu. Quetzalcoatl'e'nin zaman zaman her birimizde, İsa, Buda ve bütün öteki büyük öğretmenler gibi ikamet ettiğini düşünmekteyim.

Quetzalcoatl'e'nin ya da İsa'nın dönüşüyle, yılanlı sal üzerinde sakallı bir adamı ya da 33 yaşındaki bir 'İsraili Prens'i beklemiyorum. Fakat daha çok, onların temsil ettiği birkaç kişi yerine pek çoğumuzda artarak tezahür eden rehber kudret ve saf ruh'u bekliyorum.

(Kaynak: New Humanity, Ekim-Kasım 1994)

Mutluluk ve İstirap Açısından HAYATIN ANLAMI

Atilla ULTAV

DÜNYA hayatı, ruh varlığının tekâmülüne hizmet eden bir araçtır. Ruh varlığı, tekâmül ihtiyaçlarına uygun olarak, kısmen kendi iştiraki ile, RİM'in çeşitli kademeleri tarafından belirlenen bir çerçevede ve yine aynı esaslara göre belirlenen bir bedenle dünya hayatını baştan sona sürdürür. Önceden, ihtiyaçlar göz önünde tutularak düzenlenen bir hayat plânı vardır. Beden imkânları, çevre şartları, geçirilecek önemli şuur tecrübelerinin kalitesi, şiddeti ve sırası bu hayat plânının esaslarını oluşturur. Hem beden, hem çevre, hem geçirilecek şuur tecrübeleri, ruh varlığının bu dünya hayatı dönemindeki tekâmül araçlarını meydana getirir.

Kaba bedenle sürdürülen yaşam, ruhun tekâmül imkânlarından sadece biridir. Ruh varlığı, dünya maddesine ait bedenini terk ettikten sonra, tekâmül çabalarına devam ettiği gibi; daha başka âlemlerin maddî imkânlarından yararlanarak, madde âlemindeki diğer şuur tecrübelerini de sürdürür. Maddenin çeşitli hâlleri vardır ve bunlar bir skala oluştururlar. Ruhun melekelerinin gelişme imkânları da sonsuzdur. Bu itibarla tekâmül sonsuzdur.

Hayatın amacı mutlu olmak ya da ıstırap çekmek değildir. Bu iki hâl çekici ve itici birer araçtır. Eprövler, şuur tecrübeleri, bu araçların uygun yer ve zamanda kuvvet kazanması veya kaybetmesi ile birbirini izler. Yerine göre mutluluk da bir sınama aracı, ıstırap da yine bir sınama aracı olarak şuur alanlarına ege-men olur. Önemli ve zarurî olan, varlığın yaşa-

dığı hâllerin icaplarına uygun olarak bu eprövleri geçirmesidir.

Ruh varlığının fizik kâinattaki tekâmül ihtiyaçları, sonsuz çeşitli maddelerin, saf, karışık, bileşik ve henüz bilemediğimiz diğer hâllerinde geçerli olan yasaların icaplarına uyum sağlayarak, kâinat ahenginin birçok motiflerini kendi ruhunda suretlendirebilmesi, ruhî tesirlerini bu ahenge uygun tarzda kullanabilmesi, bu alanlarda melekeler oluşturmaları ve geliştirmesi olarak tanımlanabilir.

Ruh varlığı bu yollarda ilerlerken maddenin de giderek daha kapsamlı ve karmaşık ruhsal amaçlara hizmet edebilecek araçlar hâline getirilebilmesi yönünde maddenin de varlıksal tekâmülüne hizmet etmiş olur.

Ruh varlığı, beşer kademesinde cahil ve cesurdur. Cahilliği, tecrübe ve bilgisinin yetersizliğinden; cesareti ise maddenin, onu tecrübeye davet eden çekiciliğindedir. Çeşitli realitelerde ve çeşitli tekâmül kademelerinde; özellikle başlangıçlarda bu çekicilik ve cesaret unsurları yanlış adımlar atılmasına ve dolayısıyla ıstırapa neden olur. Böylece ruh varlığı, tekâmül ihtiyaçlarına göre, madde tarafından çekilir ve ıstırap başlar. Maddenin bilgisi ıstırap çekilmeden iade edilemez. Çünkü bu bilgi bir bütündür, tamlık hâindedir. Sonsuz yaygınlığı, sonsuz bağlantıları, değişimleri ve ayırımları vardır. Ruhun ise, başlangıçlarda görgüsü, bilgisi, tecrübesi ve anlayışı çok zayıftır. O hâlde ıstırap kaçınılmazdır.

İşte bu ıstırapın etkisini bir dereceye kadar hafifletmek, ruhun tekâmül hamlelerinde şevkini ve cesaretini güçlendirmek amacıyla, maddî çekiciliğin oluşturduğu zevk ve mutluluk

duyguları, yine ruh varlığı için, kendi tekâmülünde bir başka araç olarak kullanılır.

Böylelikle gerek zevk ve mutluluk, gerekse ıstırap, yerlerini zaman zaman birbirlerine bırakarak, ruh varlığının değişik hâller yaşamasına imkân hazırlarlar.

Varlık bir yandan maddeyi, bir yandan da kendisinin maddenin yasalarına uyumunu inceleyip tanıdıkça, bir tekâmül basamağında mutluluk ve ıstırap kaybolur. Bunların yerini sürür hâli alır.

"... Aslında sürür hâlinde de dimağdan başlamak suretiyle, öze kadar bir aydınlanma zuhur eder. Halbuki elemde, daha doğrusu bu bulanık durumun ifade ettiği hâl, yarı karanlıktır. Yani iç tasvibinin, vicdanî kanallının, özüne verdiği sinyallerden dolayı, kendi kendinize olan müşahedeniz ve müşahedenin tefsirinden hasil olan netice, sizde şükre hazırlanan bir sürür, büyük sevinç hâlini doğurur. Alt tesir plânında ise, siz vicdanî değil nefsanî; aklî değil hissî; özde değil kabukta sinyallerle ve dolayısıyla şükür hâlinden çok uzaklaşmış, yarı aydınlıklar içinde demeksinizdir. Elbette ki, bu sizin asıl hikmetinize uymadığı için, elem ve bulanıklık hasil edecektir. Günlük saadet ve sevinçlerinizde bu hususları daha iyi ve daha basitleştirerek anlarsanız, dünyevî sürurları da elde edersiniz."

(Sadıklar Plâni, Celse 18, 16.9.1962, Sy. 82)

Dünya şartları, mutlu ve rahat olmaya izin vermez. Bu durum, özellikle devre sonlarında yoğunlaşır. Her tekâmül sürecinde bir hızlanma ve şiddet artışı görülür. Yönetici mekanizma, tekâmül yollarındaki varlıkların sevk ve idaresi için kullandığı tesirlerin kalite ve şiddetini değiştirir. Şimdi içinde bulunduğumuz devrede olduğu gibi.

Sürekli olarak maddî mutluluk aramak, tekâmüle karşı ayak diremektir. Ve bu hâl, uyandırma amacını taşıyan şiddetli eprövlerin yaşanmasını davet eder.

Bu bazen bir çok olabilir veya bir süre

Sürür: Sevinç

Zuhur etmek: Meydana gelmek, ortaya çıkmak

Tasvîp: Bir düşünce veya davranışın doğru olduğunu belirtme

devam edecek umulmadık bir çaresizliğin acı dolu baskısı olabilir. Şok sistemi, insanları uyurarak şuurlandırmaya yönelen ve dünya hayatında geçerli olan büyük bir yasadır.

Dünya insanları mutluluk peşinde koşacakları yerde, görüşlerini kuvvetlendirmeye, anlayışlarını genişletmeye, sezgilerini giderek ince seviyede değerlendirmeye, realitelerinin üst basamaklarına çıkabilmek için çabalarını artırmaya önem vermelidirler. Böylece içinde buldukları durumu kavramakta daha başarıyla olabilirler.

Mutluluk hâli, yoğun ve olabildiği kadar şuurlu çabaların sonucunda ulaşılan tabîî fakat geçici bir hâl olarak anlaşılrsa; sadece hazzı arttırarak mutluluğu sağlamak için şahlanan ihtirasların insana yüceltici bir değer katmadığı daha açık olarak meydana çıkar. Bugünkü durumda dünya insanları genel olarak maddî rahatlık ve zevkin sağladığı mutluluğu yalın bir amaç olarak benimsemekle, tekâmül imkânlarını ve hızlarını kendi elleriyle sınırlamaktadırlar.

Kendini tanımaya çalışan, bu uğurda dürüstçe ve samimiyetle çaba sarf eden insan, başlangıçta belki de şoklara daha fazla muhatap olur, ama bilgi ve deneyim sahibi oldukça bu şoklar hem ince seviyeli olmaya başlar hem de seyrekleşir.

Objektif müşahedeye öncelik ve değer vererek, olayların dilinden, gitmesi gereken yönü anlamaya çalışan insan, şuur genişliğine, anlayış ve sezîş hassasiyetine doğru ilerler ve gerçek mutluluğun farkına varmaya başlar.

"Öyleyse iyi bak, baktığını gör, gördüğünü anla, anladığını bil. Yaptığın her işin sebeplerini ve neticelerini tart. Hissini değil aklını, aklını değil vicdanını, vicdanını değil idrakini kullan. Bunlardan sıra ile geçmeye çalış. Aydınlan. O insanların birbirini yemesi ezeli hikâyeye. Fakat her ezeli hikâyeye, hep yeni hikâyelerden müteşekkil. Sen de kendi hikâyeni öğren ve yaz."

(Sadıklar Plâni, Celse 18, 16.9.1962, Sy. 84)

Tefsîr: Yorumlama

Müşahede: Gözlem

Gerçek uyanma ve kurtuluş, yeryüzünde mutluluk veya ıstırap, spatyomda cennet veya cehennem beklenti ve korkularından kurtulmaktır.

Birer şuur hâli olan mutluluk ve ıstıraba başka yönlerden yaklaşarak onları incelemek de mümkündür.

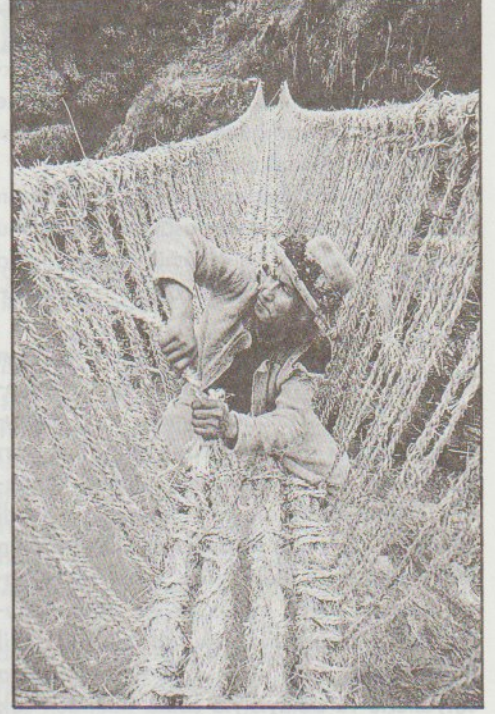
Mutluluk hâli, genel anlamda tatmin duygusuna, güvenmeye, umutlu olmaya ve sevebilmeye bağlı olarak gelişir ve sürer. Bu saydıklarımız büyük ölçülerde duygu dünyamızla ilgilidir. Ancak bilgi, görgü, tecrübe, anlayış, değerlendirme yollarıyla oluşan fikirlerimiz ve kanaatlerimiz de bu duygularımıza eşlik eder. Mutluluk, duygu ve fikirlerimizin iştirak paylarının sürekli olarak değiştiği birleşik kaynaklı bir ifade olarak karşımıza çıkar. Kararlı, dengeli ve uyumlu olmak da bu konuda önemli rol oynar.

Göreceli ve değişken olan bu etkenler pek çoktur. Bu hâl mutluluğun sürekli olarak yaşanabilmesini engeller. Eğer öyle olmasaydı, tekâmülümüz için hayati bir zaruret olan çabalarımızı giderek zayıflayacak ve belki de yok derecesine ineceklerdi. Bunun böyle olmadığına yukarıdaki açıklamalardan sonra gerçekten şükretmek gerekir.

Mutluluk hâline, mutluluğun kalitesi açısından da yaklaşmak gerekir. Bedene yakın düzeydeki haz ve zevkler ile ulvî denebilecek düzeydeki rahatlatıcı, şevlendirici, güven ve sevgi uyandıran yüksek duyguların meydana getirecekleri mutluluklar hiç bir tutulabilir mi? Her ikisinde de görünürde bir mutluluk coşkusu göze çarparsa da, dikkatli yapılacak bir gözlem bu iki hâl arasındaki derin kalite ve yapı farkını hemen fark etmemizi sağlar.

Bu iki mutluluk hâli arasında acaba ne gibi farklar olabilir?

Sadece bedene yakın zevk alma hâlinde, seçilen amaç, kullanılan araçlar ve sonuca ulaşma konusundaki liyakat kalitesi bakımından bir değerlendirme yapılırsa, çok çeşitli dereceler ve kaliteler elde etmek mümkündür.

Amacın belirlenmesinde, araçların seçilmesinde ve liyakat kalitesinin değerlendirilmesinde dikkate alınan ölçü ve değerler; bu zevk alma hâlinin vicdanî haklılık, uyumluluk, sorumluluk ve güvenlik açılarından, yine karşımıza farklı değer ve kalitede sonuçlar çıkacaktır. Burada haddini bilme veya bilmeme de söz konusudur. Bu da değerlendirmenin isabetli olup olmadığına bağlıdır.

Yüksek seviyeli bir tamlık duygusunun oluşturduğu mutluluğa gelince:

Önce duygu seviyesinin yüksek olup olmadığı hangi ölçüyle belirlenecek? Bunun için en sağlam ölçü, tekâmül basamaklarının işareti olan realitelerin niteliklerine bakmaktır. Bu büyük realite dilimlerini, insanlar çoğu zaman karışık olarak yaşarlar. Yani biraz nefsa-nî, biraz otomatik, biraz şuurlu, biraz vicdanî, biraz idrakli vs. Hangisi ağır basıyor diye bakacağız.

(Devam Edecek)

NEDEN TEKRAR DOĞUYORUZ?

"NEDEN TEKRAR
DOĞUYORUZ?"
SORUSUNA
KAPSAMLI
BİR BAKIŞ

Evrende Kozmos Vardır

BİLİYORUZ Kİ gözlemleyebildiğimiz ve bugün bilimin konusunu oluşturan bütün veriler, tabiatın mükemmel bir kanun sistemiyle idare edildiğini göstermektedir. Hatta bilimler bu kesin yargıyı, gözlemleyebildikleri bütün evren için söylemişlerdir. Yani evrende bir kaos yoktur; kozmos vardır, yani ahenk, düzenlilik. Bu nasıl mümkün olmaktadır? Anlaşılmaktadır ki, bu bütün maddî sistemlerin bir yasalar sistemine boyun eğmesinden, bu yasaların içindeki bilgiye uygun davranmasından ileri gelmektedir. Elbette evrenler, Yaradan'ın Bir Olan Yasası'ndan südür etmişlerdir. Kanunu Bir Olan Yaratıcı Prensipten olmanın KOZMOS açıklanamaz.

**Kadir-i Mutlak'ın
Yaratması Sonsuzdur**

Ruh varlığı işte, yaratıcı

lıştı südür eden cevherlerden biridir. Ve o da Kanunu Bir Olan Yaratıcı Prensipten kaynaklanmıştır.

Kadir-i Mutlak Yaradan'ın yaratması tanrılık bir bilgi olup anlaşılabilir. Bizim için yaratılışın tek anlaşılır tarafı, O'nun sonsuzlukları kapsadığını ve hep kapsayacağını anlamamızdır. Zaten bilimin son bulguları bunu ispatlar mahiyettedir. Biliyorsunuz bilim adamları yeni evrenlerin oluşunu gözlemlemektedirler.

**Ruh ve Maddenin
Beraberliğinin Anlamı**

"Ruhun sonsuzluğuyla maddenin sonsuzluğu arasındaki ilişki nedir?" diye bir soru akla gelmelidir. Çünkü Mutlak'tan sadır olan cevherleri, şüphesiz, ruh ve maddeyle sınırlı değildir. Bu, Yaradan'ın sonsuz yaratıcılığını sınırlandırmak olurdu. Peki ama "Ruh varlıkları neden maddeyle ilişki hâlinde dirler?" Bunu biliyor muyuz?

Bu soruya cevap vermek için, bu cevherlere ayrı ayrı bakmak gerekir.

Ruh cevherinin temel özelliği, onun irade, dolayısıyla istek sahibi olmasıdır. Bu, cevherinin doğal hâlidir. Din-

(Geçen Sayıdan Devam)

lerin birçoğunda verilen, Adem ve Havva'nın yasak yemiştir yemekleriyle ilgili mesele, insanın cevheri bakımından özgür bir iradeyle hareket etmek ihtiyacını anlatır. Bu sembol ayrıca, ruhun, madde içinde iradesini tezahür ettirebilme kudretini gösterebildiği ilk anı da sembolize eder. Böylece, ruh varlığı için insan bedenlerine doğma süreci başlamıştır.

Madde cevherine bakıldığında, onun temel özelliğinin pasif olma hâli olduğu görülür. O, yani madde, bir etken karşısında edilgen tabiatıyla tepki gösterir. Ve bir etken gücün, bu etkenliğini ortaya koymasına imkân verir. Bu imkân veriş hâli, yani bir etken güce tâbi olmak hâli, madde cevherinin bir ihtiyacıdır. Çünkü böyle bir dış tesiri bünyesinde hissetmezse, atıl kalmakta, gelişmemektedir. Halbuki bütün yaratılmış olan cevherlerin tabiatı gereği; madde cevheri de, kendisi için tanzim edilmiş olan tekâmül yolunda ilerlemek zorundadır. Bu, tekâmül yasasının bütün varlıklar için zorunlu kıldığı bir durumdur.

Bu söylediklerimizden sonra, ruh ve madde cevherle-

rinin neden ilişki hâlinde oldukları ortaya çıkmıştır sanırız.

Ruh, yüksek bir irade ve istek hâlini tezahür ettirecek bir ortam ihtiyacında, madde ise böyle bir tezahürü bünyesinde kabul etmek ihtiyacında... İşte ruh ve maddenin ebedî ve evrensel yolculuğu böyle başlamıştır.

Ruh, Bütün Canlılığın Sebebidir ve Bu "Şuur"dur

Şimdi sizlere biraz da, şuradan söz etmek istiyoruz. Konuyu bütünlemesi bakımından bu gereklidir.

Şuur dediğimizde, ilk anda ve mutad anlayışla bize düşünme gücünü veren, duyma, duyulanma gücünü veren ve ruhtan gelen, ruhtan dolayı var olan bir niteliği anlarız. Bu yanlış değil, eksiktir. Şuur, bütün maddî canlılığı kapsayan ve onların canlılığının sebebi ve ruhtan gelen bir niteliklidir. Geniş kapsamlı ve doğru ifade budur. Bütün canlılık, ruhun şuurlu bir etken olarak madde içindeki görünümünden doğmuştur.

Öyleyse insanlarda olduğu gibi, hayvan ve bitkilerde de, hatta taş ve toprakta da şuur vardır. Tabii ki bu şuur, farklı maddî seviyelerin özellikleriyle ahenk içindedir. Şimdi, bu söylediklerimizden sonra, şuuruluğu, insan seviyesindeki bilme hâli ve bilinç

hâline verdiğimiz bir isim olarak kabul etmediğimiz anlaşmıştır.

Ş

uurluluk, ruh ve maddenin ilişkiye girdiği her noktada vardır. Görebildiğimiz ve göremediğimiz bütün mad-

dî sistemlerin, anlayabildiğimiz oranda, varlıklarını sürdürbilmelerinin sebebi, orada bu maddî sistemleri kullanan bir şuurla açıklanabilir.

Bütün bu söylediklerimizden de anlaşıldığı gibi, ruh varlığı cevheri itibarıyla maddeyle temasa geçmez, geçemez. Bu mümkün değildir. Bunun için maddî sistemleri kullanarak, aklımızın alamayacağı ince tertipteki maddeleri kullanarak bir anlamda "şuur" yaratır. Ve bu şuur yardımıyla da diğer maddî sistemleri kurar, yönetir. İşte bedenimiz de böyle bir süreçten geçmiş olarak kurulmuş ve kullanılan organizmalardır.

Şuurun madde içinde yaratılması demek, maddenin de bu şuurî etkiye cevap vererek hâlden hâle girmesi ve edilgen olma özelliğini gittikçe arttırması demektir ki, onun da tekâmülü bu yoldadır.

Şimdi anlıyoruz ki şuur, ruh cevherinin zatı bakımından bir melekesi değildir. Bu meleke, cevherin madde ile irtibata geçmesiyle oluşmaya başlamış ve madde ile bağ-

lantı içinde olduğu sürece var olan bir melekedir.

Şimdi, ruh cevherinin aktifleşme özelliği, maddî cevherin her noktasına işleyinceye ve onu geliştirebileceği en son noktaya varıncaya kadar devam edecektir. Son bilimsel çalışmaların, yeni evrenlerin oluştuğuna dair bulgularını hatırlarsak, bunun, ne kadar akıl almaz sonsuzlukları içerdiğini anlarız.

"Bu sonsuz maddî sistemler içinde, sürekli oluşan sayısız evrenler serisi içinde, bu evrenlerden birinin sayısız galaksisinden birinin, sayısız yıldızından birinin, üçüncü gezegeninde, beşer varlıkları olan bizler neden tekrar doğuyoruz?" diye soruyoruz. Gerçi şimdiye kadar söylediklerimizden neden tekrar doğduğumuza çıkarmışsınızdır ama bir kez daha tekrarlayalım:

Çünkü ruh varlığının işi, sonsuz varyasyonları, sonsuz kombinasyonları içinde madde cevherini öğrenmek ve onu her durumda kullanabilmek kudretine sahip olmaktır. Bunun ise bir gezegende, dünya zamanına göre 60-70 senelik komik bir ömür içinde başarılması mümkün değildir. Ve zaten böyle de değildir.

Bedenlerimiz de dahil olmak üzere, ruh varlığı, bu yolculukta her türlü maddî yapıardan bedenler edinecek ve bu sonsuzluklar boyunca hep maddî sistemleri kullanarak tekâmül edecektir.

SPATYOM ve FİZİK DÜNYA

Her Fizik Küre Kendi Ahiretine Sahiptir

Şuurun, ruh varlığının madde içindeyken oluşturduğu ve maddeleri hem kullanma, hem öğrenme amacı olarak iş gören bir maddî yapı olduğunu söylemiştik. İşte ruh varlığı, madde içinde, şuur seviyesine bağlı olarak bir kudrete sahiptir. Varlık, sonsuzluklar içinde tekâmülüne devam ederken görgü ve tecrübesine ihtiyaç duyduğu ve aynı zamanda bu yüzden de talep ettiği bir maddî organizasyona bağlanmak kararını verir.

Her maddî organizasyonun -ki bu organizasyon bizim için Dünya ismini verdiğimiz bu gezegendir- kendi astral küresiyle ya da kendi spatyomuyla ya da kendi ahiretiyle vardır. Bu bilgi birçoklarımıza çok yeni ve ilk bakışta anlamsız gelebilir. Ama sonsuz maddî sistemlerde, sonsuz şuur sahibi canlıların yaşadığı düşünülürse, her gezegenin kendi ahiretini de içinde barındırması daha iyi anlaşılır.

Bir Kürenin Yaradılışı Astral İkiziyle Başlar

Zaten, ruhçu bilgide spatyom denilen, dinlerde ahiret olarak geçen mekân, manevî, uhrevî bir mekân değil; çok daha faklı, süptil, ince bir

maddeden meydana getirilmiş başka maddî bir buuttur. Bu maddî buut, zaten halihazırda içinde bulunduğumuz kaba seviyeli madde ortamının, yani gezegen sisteminin kuruluşunun da esasını oluşturmaktadır.

Demek istediğimiz o ki, bir gezegen kurulurken ya da fizik anlamda bir maddî organizasyon kurulurken yaratılmak meselesiyle karıştırmamak gerekir- onun önce astral küresi dediğimiz spatyomu, ya da dinsel terminolojiye göre söylersek "ahireti" yaratılmıştır. Fizik küre ise buna bağlı olarak, bu spatyom siferinin, küresinin doğal bir sonucu olarak oluşur. Yani fizik küre ve fizik bedenlerimizi bıraktığımızda içinde bulduğumuz astral küre, işte birbirlerine bu kadar organik biçimde bağlıdır. Çünkü ikisi de birbirlerini tamamlarlar ve birbirlerinin sebebidirler.

Varlık Şuur Cihazını Kullanarak Astral ve Fizik Küreler Arasında Bir Tekrardoğuşlar Süreci Başlatır

Şimdi, başa dönecek olursak, ruh varlığı, şuur denen cihazını kullanarak, böyle bir sistemin önce spatyomuna ya da ahiretine bağlanıyor. Tabii bir kez daha belirtelim,

bu bağlantı ruh varlığının zatıyla bir bağlantısı kesinlikle değil, şuur cihazıyla bağlantısıdır.

Varlık spatyomda, o maddî sistemin bilgisini kazanmak için fizik küresine şuurunu uzatmak gerektiğini bilir.

İşte şuur sahibi olan varlığın, spatyomdan fizik küreye, şuurunu yoğunlaştırarak ve daraltarak yoğunlaştırmasıyla, dünyamızda, "beden içinden görüldüğü ve algılandığı biçimiyle" bir beden içerisine girilip, o beden idare edilmeye başlanır. Bu beden normal ömrü içerisinde ruh varlığı, amaçladığı görgü ve tecrübeyi edinir ve şuur uzantısını geri çeker. Bu çekişle, bizim dünyada yanlışlıkla ölüm diye adlandırdığımız olay meydana gelmiştir. Halbuki olan şey, belirli bir süre için, spatyomun imkânlarına nazaran, insanı çok daha dar bir şuur açıklığı içerisinde bırakan fizik küreye bağlantı son bulmuş ve spatyom şuuruna geri dönülmüştür. Esasında meselenin doğru bakışını bulabilseydik, dünyaya doğmanın varlık için ölüm gibi bir şey olduğunu, bedeni terk etmeninse gerçek doğum olduğunu anlardık. Kat be kat daraltılmış bir şuur seviyesinden, çok çok açılmış bir spatyom seviyesine geçiş...

Bu, şuurun daraltılması ve bir bedene enkarne olunması olayı, bir kere değil, birçok kere meydana gelir.

(Devam Edecek)

Kabuk ve Çekirdek

Fulya DEMİREL

BÜTÜN dinlerin bir zahirî, bir de bâtinî yönü vardır. Bu iki kavram birbirini tamamlayan iki unsurdur. Zahirî yön, yani şeriat, herkeşe açık, büyük ve ana yoldur. Bâtinî yön, yani iç gerçek ise seçkin bir zümreye özgü olan bir yoldur. Bu yolun seçimi de keyfî bir karar gereğince olmayıp, tersine eşyanın tabiatından dolayı böyledir, çünkü herkes Hakikat Bilgisi'ne ulaşmak için aynı niteliklere ya da aynı yeteneklere sahip değildir.

Zahirî ve bâtinî özellikleri daha iyi açıklayabilmek için, bu iki kavram karşılıklı olarak çoğunlukla "kabuk" ve "çekirdeğe" ya da "daire" ve "merkezine" benzetilir.

Şeriat, "din" sözcüğünün belirtebileceği her şeyi içerir. İslâm dininde, yasal ve toplumsal öğelerin tümü, özellikle dinle bütünleşir. Her şeyden önce, dinin bir yaşam biçimi olduğunu söyleyebiliriz. Oysa Hakikat saf bilgidir. Şeriata gerçek varoluş nedenini kazandıran Hakikat Bilgisi'dir. Esas ilke

odur, tıpkı daire için, esas ilkenin merkezi olması gibi.

Eğer dairenin şeklini sembolik olarak göz önüne getirirsek, tarikat, çemberden merkeze doğru giden yarıçap olarak tanımlanır. O zaman şunu görürüz: Çemberin her noktası bir yarıçapa karşılık gelir; sonsuz derecedeki bu yarıçapların tümü merkezde birleşir. Diyebiliriz ki, bu yarıçaplar, kişisel yaratılışlarının, mizaçlarının değişikliğine göre, çemberin değişik noktalarına yerleşmiş varlıklara uyarlanmış yollar kadar çoktur. Bu nedenle şöyle denmektedir: "Tanrı'ya giden yollar insanların ruhları kadar çoktur."

Görüldüğü gibi, "yollar" çoktur; çember üzerindeki hareket noktaları açısından birbirine ne denli yakının düşünülürse, kendi aralarında o denli birbirinden farklıdır, ama amaç birdir, çünkü **sadece bir tek merkez ve bir tek hakikat vardır.**

Genel bir ifadeyle tasavvuf, araç olarak tarikatı amaç olarak da hakikati içermektedir. Bu terimi Batı diline ancak "inisiyasyon" kelimesiyle aktarabiliriz. Yani Batı ekollerindeki inisiya-

tik öğretisi, İslâm'da tasavvuf ve sufizm olarak karşımıza çıkmıştır.

İnisiyatik öğretisi alabilmek için her şeyden önce, yaratılıştan gelen bir yatkınlık veya istidat gerekir. Hiçbir çaba bunların yerini tutmaz. Ayrıca düzenli bir bilgi akışına da bağlanmak gerekir. Çünkü bu bağlanma ile meydana gelen "manevî tesis" in iletimi, bu tip ekollerin vazgeçilmez bir şartıdır. Ve bu çalışmayla insan aşama aşama ilerler, yani kabuktan çekirdeğe geçişin çeşitli aşamaları vardır.

Kabuk yani şeriat, herkeşe izlenilmek için ortaya konulan büyük yoldur ve dinin zahirî yasalarını oluşturur.

Çekirdek ise, hakikat yani öz gerçektir. Şeriatin tersine, ancak zahirin altındaki keşfederek, hakikati örten, onu koruyan, aynı zamanda gizleyen dış şekiller arasında sıyrılarak, ona ulaşmasını bilen kimselere özgüdür. Başka bir benzetmeyle şeriat ve hakikat "vücud" ve "iliğe" benzetilmiştir. Aralarındaki ilgi bütünüyle kabuk ve çekirdek ilgisidir.

Adı ne olursa olsun, söz konusu olan her zaman

TELAPATİNİN YENİ BİR KANITI

Selçuk CAYDI

BİRBİRİNE zıt yönlerde gönderilen iki foton, birbirinden ışık yılı uzaklıkta da olsalar birbirleriyle ilişkilerini yitirmiyorlar. Fotonlardan biri yönünü değiştirdiğinde diğeri de yön değiştiriyor. Evrende ışık-tan daha hızlı bir şey yok kabul edildiğinden, aradaki bağın ne olduğu bir türlü çözülemedi. Fakat bu "lokal olmayan" bağlantıların zaman ve mekânı aşan özelliklerinin esrarı aşıldı. 60'lı yıllarda John Bell tarafından matematik yoluyla ispatlanıp 80'li yıllarda da deneylerle gösterilen "madde ötesi uzak etki", subatomar alanda gerçekleşiyordu. Einstein'in yaşamı boyunca kabul etmediği ve olanaksız saydığı bu gizemli olayı daha yakından, günlük yaşamımızdaki bir ifadeyle anlatmak istesek, herhalde şöyle bir öykü kurardık: Güney Amerika'da Peru'da yaşayan bir yerliyle Çin'in Guandong eyaletinde yaşayan bir Çinli'nin ilginç bir ortak yönü vardır. Bu bayların biri kırmızı, diğeri mavi renkli bir çift çorapları vardır. Teoriye ve daha sonraki ispatına gö-

re, kızıl derili çoraplarını giyerken kırmızıyı sol, maviyi sağ ayağına geçirdiği anda, Çinli'nin de kırmızıyı sağ, maviyi sol ayağına giydiğini bilmeliyiz. Bu esrarengiz telepatik ilişkinin yalnız atomik mikro dünyada değil, sıradan günlük yaşamda da yaşandığı kesin. Göttingen Üniversitesi'nden Gerhard Hegerfeld atomlar arasındaki telepatiyi kanıtladı ve bu kanıtı da Enrico Fermi adlı bir kuantum fizikçisinin 1932'deki hesaplarına dayandırdı. Atomların ışık hızından daha çabuk haberleştikleri ortaya çıktı. Olayın daha kolay anlaşılabilmesi için, atomlardan başlayarak hiçbir kütlelenin kendi başına buyruk olmadığı kabul edilmesi gerekiyor. Kısacası her şeyin birbiriyle bağlantılı ve "bir" olduğu kesin. Burada kanıtlanmış olan şey tam anlamıyla bir devrim. Çünkü mekanik-materyalist teokrasinin parça üzerine yoğunlaşan ideolojisinin temelden yanlış olduğu belgelenmiş oluyor. Batı Uygarlığı'nın geldiği noktada kendi kendini reddetmesi gündemdedir. İnsanlık kuşkusuz yepyeni bir döneme adımını atmaktadır. ■

(Die Tageszeitung'dan derlenmiştir.)

Sevgili Okuyucular (Baştarafı Sf. 1'de)

hiçbir ideoloji ve sistem boşuna umutlanmasınlar, hiç biri değişimin hızına dayanamazlar.

Diyorlar ki: "İçerisine girdiğiniz hâl ve haletlerin çözümünü, beşerî şartlar dahilinde bulamazsınız. Ancak, içinize döndüğünüz takdirde, gerçek realitenin zemininde müşkilinizin deva bulduğunu görebilirsiniz."

Yalnız Doğa ve İnsan ile olmaz, bu ikisi kendi sorunlarını halledemezler; en küçük kapalı devre üçgendir. İki kenara bir üçüncü kenar gerekir ki, bu da RUHSAL olandır. O da kendini ifade ediyör: DEĞİŞECEĞİZ!

Selâm ve Sevgiler

OKUYUCULARIMIZA DUYURU

Posta Çeki Numaramız,
655294 olarak değişmiştir.

DOĞU BLOĞUNDA '80 ÖNCESİ PSİŞİK ARAŞTIRMALAR

Sheila OSTRANDER - Lynn SCHROEDER / Özetleyen: Reşat GÜNER

Bu yazı dizimizde, sizlere ,1980 öncesi yıllarda "Demirperde Ülkeleri" olarak anılan Bulgaristan, Çekoslovakya ve Sovyetler Birliği gibi ülkelerde yapılmış ilginç parapsikolojik çalışmaları ve araştırmaları sunacağız.

ZİHİN KONTROLÜ MERKEZİ

75 Lİ YILLARDA Demirperde biraz aralanınca, Batılılar komünist ülkelerdeki parapsikolojinin ne kadar ilerlemiş olduğunu hayretle keşfettiler. Onları hayrette bırakan ikinci husus Bulgaristan gibi küçük ve fakir bir ülkede bu bilime verilen önemdi. Fakat bunun cevabı basitti çünkü psi fenomenlerinin incelenmesi sonucunda elde edilen bulgular; tıp, psikoterapi, eğitim ve öğretim alanlarına uygulanabiliyordu.

Bulgar Telkinbilim ve Parapsikoloji Enstitüsü, Sofya'da bulunmaktadır. Burada Dr. Lozanov ve ekibi çalışmaktadır. Bu ekip, hekimler, fizyologlar, psikologlar, eğitimciler, fizikçi ve mühendislerden oluşan otuz kişilik bir bilginler grubudur.

Bu merkezde yer alan parapsikoloji, duyualtı uyaran fizyolojisi ve telkin psikolojisi gibi üç araştırma bölümü, gerçekten gayet iyi cihazlandırılmışlardır: Elektroansefalogram, elektrokardiyograf, osiloskop, videoteyp, fotoelektrik uyartıcı, özel fotoğraf makineleri...

Lâboratuvarlarda ayrıca, süjeyi elektrik parazitlerinden korumak için Faraday kafesleri de bulunmaktadır.

Bu enstitü gerçekten de zihin kontrol merkezi gibidir. Burada, DDA (Duyular Dışı

Algılama), Batı'daki gibi, basit bir psikolojik kaza olarak kabul edilmemektedir. Sovyetlerin yaptıkları gibi zihin ve canlı maddeyi kapsayan bütün araştırmaları aynı çatı altında gruplamaktalar. Yoganın, psikokinezinin, telkinin, duyular dışı görünümün (rüyet'in) temel yapısı gibi çeşitli psi fonksiyonları incelenmekte, uyku ve rüya üzerinde araştırmalar yapılmaktadır. Duyular dışı tezahürlerde telepati üzerindeki kozmik tesirler ya da, bitkilerin çoğalmasını hızlandıran güç gibi, araya karışan unsurlar hiçbir zaman ihmal edilmemektedir. Ayrıca Backster'ın bitkiler üzerinde yaptığı araştırmalara benzer araştırmalar da yapılmaktadır.

Enstitünün kitaplığı, dökümantasyon ve çeviri servisleri vardır.

TELKİNLE ŞİFA

Dr. Lozanov, Bulgar hastahanelerinde uygulanan "zihinsel şifa" metodunun kullanılmasına öncülük eden kimsedir, çünkü Parapsikoloji Enstitüsü müdürü psikosomatik hastalıklara çok büyük önem vermektedir. Lozanov şöyle diyor:

"Düşünce hastalık doğurur ve korku birçok insanın hayatını zehir eder: ölüm korkusu, kazaya uğramak korkusu, hayattan korkmak, korkmaktan korkmak... İnsanların çoğu, ta-

mamen yersiz bir şekilde faydasız gerilimler yaratır ve dirençlerini yıpratıp dururlar!"

Lozanov'a göre fizik sağlık ve uzun hayat sadece beden eğitimi ve sağlam beden yapısıyla elde edilmez, kişilerin psikolojik olarak hazırlanmasıyla da elde edilir. Bu durumda, hekim, hastanın ruhunda hastalığa karşı psikolojik bir engel yaratmalıdır. Lozanov, geliştirdiği şifa metodunu yogadan esinlenerek bulmuştur. Yogilerin düşünce gücüyle vücutlarındaki her türlü fonksiyonu kontrol altına alabilmesi esnasından hareket eden Lozanov, iradenin sağlık, ruh sükûneti ve uzun ömür üzerindeki etkilerini incelemiştir.

Lozanov hastalara yaptığı çeşitli telkinlerle, ruhsal karışıklıkların iyileşmesinde, çeşitli alerjilerin tedavisinde ve ameliyatlarda başarılı olmuştur. Bilhassa ameliyatlarda uyguladığı **psikoanestezi** tekniği, ne ipnoz ne de kendi kendine telkindir. Hasta ameliyat esnasında tamamen şuurlu olduğu hâlde hiç acı duymaz. Bu teknik, özellikle kimyasal anesteziye karşı zayıf olan hastalar için çok umut vericidir.

EĞİTİMDE DEVRİM

Dr. Lozanov aynı zamanda "telkin tedavisi" ismini verdiği öğretim metodunun kurucusudur. Lozanov'a göre bu metot, halen bilgimizi artırmak yolunda kötü bir şekilde kullandığımız zihin melekelerimizin büyük bir kısmıyla, olanaklarımızın % 90'ını faaliyete geçirmektedir.

Bu metodun ilkeleri ve etkileri mucidine göre şöyledir:

Telkin tedavisinin esnasında yoga gevşeme tekniği (savaşna) bulunmaktadır. Gerek telkin, gerekse kendi kendine telkinle zihni, baskı ve günlük sıkıntılardan kurtulacak olan deneycinin kas gerilimi gevşer. Bu "serbest şuur hâlinde" ya da meditasyon durumunda yorgunluk çabucak ortadan kalkar. Çalışmasına engel olan her şeyden kurtulan beyin, ne tabiatla olursa olsun, hafızaya ulaşan bilgileri emen bir süngere benzetilebilir. Bu, bilinen

süreçle olmaz çünkü deneyci şuurlu olarak hatırlama ve özümleme işine katılmaz; aksine, "önüne sunulan verilerin sakin bir idrak ve sezgisine" sahiptir. Metot, hafızanın sahip olacağı şüphe götürmez olanaklar üzerine kuruludur.

Sofya Parapsikoloji Enstitüsü'nün yönettiği telkin tedavisi deneylerinden oluşan dosyalara göre, her yaştan çeşitli seviye ve kültürde yüzlerce kişi, yirmi günde, normal olarak iki senede öğretilen geçerli bir dil kursunu başarıyla izlediler. Küçük gönüllü grupları bu deney çerçevesinde birkaç haftalık çalışmayla matematik, fizik, kimya ve biyolojinin temel eğitimini gördüler.

On - on iki kişilik ders grubunun çalışma yeri sınıftan ziyade salona benzemektedir: solgun ışıklar, hava yollarının konforlu koltuklarına benzer koltuklar ve Beethoven'den tatlı bir müzik. Ders: Fransızca. Öğretmen önce öğrencilere gevşetici telkinleri verir ve sonra kendilerini bu hâlde tutmalarını, hiçbir şey düşünmemelerini, zihinlerini müziğin akışına bırakmalarını söyler. Daha sonra Fransızca kelimeleri, deyimleri, çevirilerini özel bir vurgulamayla, farklı ritimlerde tekrar eder. Ama öğrenciler bunları dinlemez, anlamaya çalışmaz ve işittikleri kelimelerin anlamlarını sormazlar. Ders iki saat kadar sürer.

Ertesi gün hayretler içinde kalarak şunu anlarlar: Hiçbir şey öğrenmediklerine emin olmalarına rağmen, okuyup, yazıp tekrar edebildikleri 120 ilâ 150 kadar yeni kelime hatırlamaktadırlar. Bu yöntem hafızanın gücünü % 50 artırmaktadır.

Öğrenciler bu uygulamanın sonrasında ne fiziksel, ne de zihinsel olarak hiçbir yorgunluk hissetmedikleri gibi, kendilerini daha dinç ve zinde hissetmektedirler.

Bu yeni tip öğrenimi incelemek üzere dünyanın her yerinden uzmanlar gelmiştir. Hindistan, Almanya ve Sovyetler Birliği'nde telkinle eğitim enstitüleri kurulmuştur.

ÇEKOSLOVAKYA'DA RUHSAL YAŞANTI

Alşimi (Simya)

Alşimi (simya), Çekoslovakya'nın tarihinde çok önemli bir yer tutar. Alşimiye ait el yazması eserler hâlâ Prag kütüphanelerinde bulunmaktadır. Örneğin 16. yüzyılın meşhur hahamı Yehuda Low Prag'dan çıkmıştır. Söylendiğine ve bilindiğine göre Y. Low kilden ya da tahtadan yaptığı bir insan heykelciğine canlılık verebilmiştir. Onun bu icadı (golem) mesaj taşıyor, ufak tefek işler de başarabiliyordu. Böyle küçük bir heykelciğe nasıl hayat verilebilir? Low'a göre, enerji "Shem" kelimesini meydana getiren harflerin bir kombinasyonunun yardımıyla maddeye aktarılabilir. "Shem" de Tanrı'nın isimlerinden biridir. Shem bir yere yazılır ve golem'in içine sokulur. Böylece heykelcik hayata ve aksiyona sokulmuş olur.

Bir lejantta belirtildiğine göre, Haham Low golemine bütün hafta boyunca kullandıktan sonra, cumartesi-pazar içinden "Shem" çıkarır, bu şekilde onun dinlenmesine imkân vermiş. Bir defasında bunu unuttuğu zaman, golem (küçük heykelcik) evden çıkarak caddelerde dolaşmaya başlayınca halk paniğe kapılmış. Sonra Low, golemine yakalayıp, kilisede içinden "Shem"i çıkarmış ve golem parçalarına ayrılarak dağılmıştır. Söylentilere göre parçaları hâlâ o kilisenin içinde bulunmaktadır.

Bugün (1970'lerde) Çekoslovakya'da, yukarıda sözünü ettiğimiz eski alşimi metinlerini inceleyen bilim adamları bulunduğunu söyleyebiliyoruz. Bu çalışmaların sonunda Haham Low'un kine benzer bir enerjinin mevcudiyetini ortaya çıkarmış durumdadır. Bu enerjinin adına "biyolojik enerji" demişlerdir.

Çekoslovakya'nın geçmişindeki ruhsal geleneklere bakılırsa, halkın, bugünün bilimsel parapsikolojisinin konularına giren olaylarla ilgilenmesi doğaldır.

Çekoslovakya'nın parapsikolojik öncülerinden Dr. Karel Kuchynka şöyle demektedir: "Bizim ülkemizde dinsel yöntemlerle ilgili her çeşitten insana rastlayacaksınız. Antroposofistler, osofistler, spiritüalistler, eski majiyle uğraşanlar, eski Mısır bilimleriyle uğraşanlar, alşimistler ve hatta Maharishi'yi izleyenleri bile..."

Dr. Kuchynka, bunlardan başka, Prag Üniversitesi'nde biyolog, tıp doktorları, mühendisler, psikiyatristler ve nörologlar tarafından 20. yüzyılın başlarından beri yürütülmekte olan psi araştırmalarını da anlattı. Poltergeist, klervoyans, psikokinezi, grafoanaliz, medyumlar, psikometri, telepatiyle ilgili olarak dosyalar dolusu araştırmanın bulunduğunu belirtti. Stefan Ossowiecki, Madame Silbert, Rudi Schneider gibi tanınmış medyumlarla ilk bilimsel araştırmalar belki de Çek bilim adamlarınca yapılmıştı.

Dr. Kuchynka son olarak şunları söylüyor: "Bizim için parapsikolojinin önemi, zannederseniz, insanın gerçek tabiatının ortaya çıkarılması ve onun kozmosla olan bağlarının şimdiye kadar sanıldığından çok daha fazla olduğunun anlaşılmasında, bunun ortaya çıkarılmasında yatmaktadır."

Psi ve Savaş

Çekoslovakya'da DDA'nın kullanılması üniversite ve özel grupların araştırmalarıyla sınırlı değildir. 1966'da Çek askerî dergisi "Periskop"ta da belirtildiği gibi, psi'yi savaşta da kullanmışlardır. Ordudan ayrılmış bir Çek şunları söylemiştir: "1919'da Macarlara karşı durduğümü büyük çapta kullanmıştık. Psi yeteneğine sahip askerleri transa sokarak, Macarların mevzilerini öğrenebildiğimiz gibi, kaybolmuş askerlerimizi de bu şekilde bulabilmıştık. Bunlardan birini hiç unutamıyorum: 'Şu anda Macarları görüyorum. 150 kadar varlar. Bir derede yıkıyorlar, nöbetçi de dikmemişler.'

(Devam Edecek)

RUHÇULUKTA MÜCADELE DÖNEMİ

Sevgili Ruh ve Madde okuyucuları;

Bu yazımızı, Üstat Allan KARDEC'in Ruh ve Madde yayınlarında çıkmış olan "OBSESYON" adlı kitabından kısım kısım alıntılar hâlinde derledik. Bir yüzyıldan fazla bir zaman önce söylenen sözlerin, verilen bilgilerin zamanımız için bile ne kadar doğru olduğunu takdir edeceksiniz sanırız.

* Allan KARDEC *

RUHÇULUĞUN, döner masalarla karakterize edilen ilk dönemi merak dönemi niteliğindedir. İkinci dönemi Livre des Esprits'nin ortaya çıkışıyla belirlenmiş bulunan felsefi dönem oluşturmuştur. O andan itibaren de ruhçuluk bambaşka bir karaktere bürünmüştür; amacı ve kapsamı belirmeye, sunduğu inanç ve teselliler şekillenmeye başlamış ve hiçbir felsefi veya dinî doktrinin başaramadığı bir süratle gelişim göstermiştir. Fakat her yeni fikir akımı gibi ruhçuluk da karşısında hasımlar bulmuştur, hem de getirdiği görüşün büyüklüğüyle orantılı hasımlar; çünkü hiçbir büyük fikir, menfaatleri incitmeden vücut bulamamıştır; fikrin yerine oturması gerekir, ama yerlerinden olmuş kimseler ona iyi gözle bakmazlar, rahat vermezler. Üstelik kasıtlı olarak ve hiçbir belirgin nedene dayanmadan yeni olan her şeyin karşısına dikilenler de menfaat sahipleriyle işbirliği etmektedirler.

Şu anda mücadele döneminin tam ortasında bulunmaktayız, yani dönem daha sona ermemiştir. Açıkta saldırının işe yaramadığı görülünce bu kez gizli mücadeleye başlayacaklardır; önce görünüşte bir sakinleşme hissedilecektir; fakat bu, fırtına öncesi durgunluktur ve fırtınayı da daima açık hava izlemektedir. Ruhçular, endişeye kapılmayınız,

çünkü önümüz aydınlıktır; mücadele kaçınılmazdır, sonuçtaki başarı da o derecede parlak olacaktır.

Sizlere söyleyebileceğimiz sadece şudur ki, çekiştiricilerin ağızlarını güçlü yardımcıları kapayacaktır. Ama yine de mücadelede zorlu geçecektir ve mücadelede eğer birkaç kişi inancının kurbanı olursa onlar bundan kıvanç duysunlar, tıpkı canlarını feda etmiş ilk Hristiyanlar gibi; nitekim onlardan bazıları sizi yüreklendirmek ve size örnek olmak için aranızda bulunmaktadır.

Mücadele, ruhçuluğun yeni bir dönemi ni tayin edecektir: toplumsal yenilenme dönemi. Bu dönemde ilâhî düzene aykırı düşen ve yeryüzündeki değişimi zorlaştıran tüm engeller ortadan kalkmış olacaktır; tüm gücünü şüphesiz, yeni fikirlerle donatılmış yeni nesil oluşturacaktır ve bu yeni nesil de ilâhî yasanın uygulanması sonucu olarak aynı inanç etrafında el ele verecek olan insanlar arasında birlik, barış ve kardeşliği sağlama görevini üstlenecek olan bir sonraki nesile zemin hazırlayacaktır.

Varlıkların tebliğlerinin her dönemde özel bir nitelik taşıması dikkat çekicidir; birinci dönemde uçarı ve hafiftiler; ikinci dönemde ciddi ve öğretici bir niteliğe bürünmüşlerdir; üçüncü dönemden itibaren ise mücadeleyi ve bundan kaynaklanacak beklenmedik olayları

sezinlemeye, fıslıdamaya başlamışlardır. Bugün çeşitli merkezlerde elde edilmiş tebliğlerin çoğu bu yoldaki insanların hasımlarının entrikalarına karşı uyanık durmaya çağırılmaktadır. Her yerde tebliğler hep bu konuyu işlemektedir ve her taraftan da elimize hep benzer sonuçlar ulaşmaktadır. Diğer birçok konuda olduğu gibi bu konuda da olayların hep aynı zamana rastlaması bayağı anlamlı bir şeydir. Durum, gerçekliğini birçok ruhçunun kabul ettiği şu iki tebliğde tam anlamıyla özetlenmektedir:

VARLIKLARIN ÖĞRETİLERİ SİNSİ MÜCADELE

"Sevgili çocuklarım, sizi mücadele bekliyor; onun için de sizi geçmişteki mücahitlerin verdiği örneğe uygun şekilde davranmaya davet ediyorum, yani birbirinize destek olmaya. Önümüzdeki yıllar çok şeyler vadetmektedir, ama kaygıyla da doludur. Size "Yarın mücadele günü olacaktır." demiyorum! Hayır, çünkü o gün daha saptanmamıştır, ancak her türlü ihtimale karşı hazırlıklı bulunmanız diye uyarıyorum sizi. Gerçi bugüne kadar ruhçuluk kolay ve oldukça çiçekli bir yolda yürümüştür, çünkü ona yöneltilmiş olan hakaretler ve alaylar ciddi bir düzeye ulaşmamış ve etkisiz kalmıştır; ama bundan sonraki saldırılar bambaşka bir nitelik taşıyacaktır; Tanrı'nın özveride bulunmaya davet edeceği, herkese lâyıık olacağı payı vermek üzere sadık hizmetkârlarını değerlendireceği saat yaklaşmaktadır. Kilisenin ilk yıllarındaki gibi beden şehit edilmeyeceksiniz, Orta Çağ'da olduğu gibi sizi yakmak için odunlar yığılmayacak, fakat moral yönden işkenceye uğrayacaksınız; önünüze engeller dikilecek; dost ellerin âlet edilmesiyle tehlikeliliği daha da artacak olan tuzaklar hazırlanacak; gizli kapaklı hareket edilecek ve bağrınıza zehirli iftira okları saplanacaktır. İstirap çekmeniz için elden gelen yapılacaktır; saflarınızda gevşemelere yol açılacak, kendini beğenmişliğe ve

boş gurura kapılmış sözde ruhçular kendi başına buyrukluk içinde ortaya atılıp şöyle bağıracaklardır: "Doğru yolda olan biziz!" Ve pek doğal olarak hasımlarınız da alay ederek şöyle diyebilecektir: "Şu hâllerine bakın, birbirlerine ne kadar bağlılar!" Kopmaları teşvik etmek üzere gruplar arasına kötülük tohumları serpilecek; yanlış yola sapsınlar ve ciddi gruplara katılmasınlar diye medyomlar düzenle, dolapla elde edilecek; kimi baskı altına alınacak, kimi de üçkâğıda getirilecek; her zaafınızdan yararlanılacaktır. Sonra şunu da unutmayınız ki tutkularının umdukları gibi tatmin edilemediğini hisseden bazı kimseler ruhçulukta kendilerinin de oynayabileceği bir rol olabileceğini sanmaktadırlar. İşte bu insanlara diğer tarafta elde edemediğini ruhçulukta elde edebileceği vadedilecektir. En sonunda da şu geri asırımızın en ağır şapırdatıcı aracı olan para vasıtasıyla, doktrini itibardan düşürmek ve gülünç duruma sokmak üzere iğrenç komediler oynayabilecek tıynetle adam bulmak zor mudur?

Çocuklarım, sizi bekleyen sınavlar bunlardır işte, ama Tanrı'nın yardımını canı gönülden dilediğiniz takdirde içinden pekâlâ alını açık şekilde sıyrılabileceğiniz sınavlardır bunlar; şu sözleri işte onun için tüm ruhumla tekrarlıyorum: Çocuklarım, saflarınızı sıklaştırınız, kulağınız da tetikte olsun, çünkü Golgot-ha'nız hazırlanmaktadır; gerçi orada etiniz, kemiğinizin çarımıha gerilmeyecektir, ama özgünlüklerinizle, duygularınızla ve şerefinizle oynanacaktır! Ciddî ve önemli bir zamandayız: Tüm dar çaplı tartışmaları, tüm çocukça saplantıları, tüm yararsız sorunları ve tüm yersiz üstünlük ve özsaygı iddialarını bir yana bırakınız artık; sahip bulunduğunuz ve de Tanrı'nın sizden hesabını soracağı kendi özgünlüklerinizle meşgul olunuz. Hasımlarınıza karşı saflarınızı sıklaştırınız ve sağlaştırmayınız, iki anlama gelmeyen ve sayesinde gerçek kardeşlerinizi tanıyabildiğiniz denek taşı niteliğinde bir parolanız var sizin, o kelime özveri ve özden geçişi içermekte ve gerçek ruh-

çunun tüm görevlerini özetlemektedir.

O hâlde cesaret ve sebat gösteriniz, çocuklarımız! Düşününüz ki Tanrı sizi izlemekte ve değerlendirmektedir; şunu da unutmayınız ki doğru yolda bulunduğunuz sürece ruhsal rehberleriniz de sizi terk etmeyecektir. Zaten bu mücadele ancak kısa bir süre devam edecek ve doktrine karşı silâh bulduğunu sananların üzerine katlanacaktır, Ruhsal Golgot-ha'dan kurban ateşinin ışığı değil zaferin ışığı yayılacaktır etrafa.

Allahısmarlalık çocuklarımız, hepimize selâmlar ."

ERASTE

Aşağıdaki tebliğ, daha önce ele alıp işlediğimiz çok önemli sorunun evrelerinden birini ortaya koymaktadır ve ayrıca ruhçuları, bu evrede önlere yığılacak olan zorluklar konusunda uyarmayı da ihmal etmemektedir.

MÜCADELELER

(Özel toplantı, 25 Şubat 1863 - Medyom M. d'Ambel)

"Bedenli ve bedensiz hasımlarına karşı kendini savunmak üzere yeni fikirlerin giriştiği ve zorunlu olarak da sürdürmek zorunda olduğu mücadelenin sonucu olarak obsesyon olaylarında şu anda yeniden şiddetlenme saptanmıştır. Ruhçuluğun hasımları tarafından bir saldırı kozu olarak ustaca kullanılan obsesyon olgusu, toplumların gönlündeki yerini alıncaya kadar ruhçuluğun katlanmak zorunda kalacağı zor sınavlardan birini oluşturacaktır; işte onun için de obsesyon, tüm olanaklar seferber edilerek ve özellikle ruhsal ve dünyasal rehberlerinizin sakınım ve enerjileri devreye sokularak alt edilmelidir.

Ruhçuluğun sancağını kapıp eski dünyanın harabelerinin üzerine dikmeye çağrıldığını öne süren sözde özel görevli medyomlar türemektedir sağda solda; sanki biz dünyayı yıkmaya uğraşmışız gibi. Oysa amacımız ancak kurucu ve yapıcı olmak. Öyle ahım şahım bir tip olmasa ve böylesine özel bir havariliğe aday gösterilmiş olabileceğine inan-

masa bile, kendisine, Macbeth örneğindeki gibi, " Sen de kral olacaksın." diyecek nitelikte bir varlık bulamayacak insanı yoktur bu dünyada. Medyomları veya inananları arasına, kendini büyük davanın vazgeçilmez bir ögesi gibi görebilecek kadar kasıtlı, yükselmekte olan binanın inşaatına taş taşıyan bir işçi olmayı kabullenmeyecek kadar burnu havalarda kimselerin karışmadığı özel toplantı ve hatta aile grubu kalmamıştır artık . Yazık dostlarımız, bir iş yapmadıkları hâlde yapıyor-muş gibi ortada dolaşanların sayısı ne kadar arttı!

Hemen hemen tüm yeni medyomlar başlangıçta bu tehlikeli iğvaya maruz kalmaktadırlar; kimisi karşı koyabilmekte, ama çoğu, birbirini izleyen başarısızlıklarla karşı karşıya kalıp akıllarını başlarına toplayıncaya kadar bir süre bu menfi etkinin altında kalmaktadır. Tanrı böyle bir sınavdan geçmenize, iyilik ve olgunluğu zahmetsiz ve mücadelesiz bir şekilde elde edemeyeceğinizi ispatlamaktan ve de mücadelenin getirdiği zorlukların da yardımıyla veritenin (hakikat) zaferini daha göz kamaştırıcı hâle getirmekten başka bir amaçla mı müsaade etmektedir? Bazı sapkın varlıklar, bedenlilerin geri kesimlerinde şu özsaygı ve kendini beğenmişlik adlı değerleri kışkırtırlarken evrimi kösteklemekten başka bir amaç mı gütmektedirler? Tanrı'nın iyi ve kötü kullarını gözler önüne serecek olan sınavın âletleri olmaktadır bilmeden. Filân medyoma, varlığın biri, metallerin birbirine dönüşmesinin gizemini öğreteceğini vadedmekte; falan medyoma da, başka bir varlık, cereyan edecek sözde olayları açıklamakta, zamanlarını saptamakta, tarihlerini belirlemekte ve sözü edilen drama katkıda bulunacak aktörlerin isimlerini bildirmektedir; bir diğer medyoma da, yutturmayı seven bir varlık, elmas elde etmeyi öğretmektedir; daha başkalarına gizli hazineler gösterilmekte, kolay servet edinmenin ve harika keşiflerde bulunmanın yolları, şan şöhret vs. vadedilmektedir.

(Devam Edecek)

HASTALIKLARIN TEŞHİSİNDE KULLANILAN KİRLİAN TABANCASI

* Jean DROUIN Çev: Yavuz KESKİN *

Gerçi Fransa'nın şurasında burasında birkaç pratisyen doktor, hastalıkları teşhis etmede bir süreden beri Kirlian yöntemini kullanmaktadır, ama buna rağmen resmî tıp bu yöntemin bilimselliğini kabullenmeye bir türlü yanaşmamaktadır.

Anglo-Saksonlar, Fransızları bu bakımdan bir kere daha geride bırakmışlardır. Londra'daki Maudsley Hospital'de ünlü doktor Malcolm Carruthers, teşhislerini, tedavi ettiği hastaların aurlarını (*) tahlil ederek sağlamlaştırmaktadır. Tecrübesinin de yardımıyla, bu doktor, Kirlian etkisiyle aydınlığa kavuşturulmuş biyoplâzmatik (**) bedendeki patolojik tezahürlere ait bir referans tablosu tanzim etmiştir.

Filân türden gelişme, filân türden hastalığa karşılık gelmektedir. Özel bir durumda normalden daha canlı hâle gelmiş olan falan renk, falan ciddî arızayı, ortaya çıkmadan çok daha önce teşhis etmeyi mümkün kılmaktadır. Aurada meydana gelmiş filân türde bir içeri çöküklük, pratisyene, geleneksel teşhis yöntemleriyle anlaşılması imkânsız olan filân riziko ile karşı karşıya bulunduğunu fısıldamaktadır.

Carruthers bu konuda şöyle konuşmaktadır: "Sistematik konusunda henüz bir ilerleme kaydedemedik, ama bir yığın gizli hastalığın teşhisinde Kirlian elektrografisinin tıbbî yöntem olarak kullanılması kaçınılmaz hâle gelmiştir..." (İngiltere Kraliyet Tıp Akademisi'nde verilmiş konferans)

Kesin şekilde bir devrime yol açmış olan Kirlian teşhis cihazı hakkında, Harry Oldfield adlı bir biyoloğun açıklama yaptığı güne kadar, Carruthers'a başına buyruk hareket eden bir doktor gözüyle bakılmıştır.

İngiliz basını, bu cihazı "Kirlian tabancası" diye adlandırıp durmaktadır. Manş ötesinin en büyük hastanelerinden biri olan London's Charing Cross'da görevli bulunan Oldfield, uzaktan bakan bir insanda tabanca izlenimi uyandıran bir tüp vasıtasıyla hastasının organizmasındaki bir nokta üzerine yüksek frekanslı bir enerji ışını yöneltmektedir. Bu cihazın naklettiği radyo sinyallerine, hasta organ bir yankı ile

cevap vermektedir. Bu yankıyı tahlil etmek suretiyle, cihaz, muhtemel patolojik noktaları tespit etmektedir. Daha sonra da bir osilograf üzerinde, bulguları yorumlamaktadır. Böylece, hasta organın dalgalanmalı tepkisini ikinci bir kez daha incelemeye gerek kalmadan teşhis, anında gerçekleştirilmiş olmaktadır.

Klâsik radyografi ve tahlil yöntemleriyle yapılmaya kalkışıldığında ilgililerin birkaç saatini alan bir kalp rahatsızlığı teşhisi, bu yöntemle, 60 saniyeden daha kısa bir süre içinde teşhis edilebilmektedir.

Artrit (eklem hastalığı), kolit, fibrom (tel-doku uru) ve ülser gibi hastalıkları, klâsik tarama yöntemleriyle su yüzüne çıkarılmadan önce de teşhis etmek pekâlâ mümkündür. Dr. Carruthers'in metodu, bu hastalıkların teşhisinde büyük bir başarı kazanmış durumdadır. Buna karşılık Oldfield'in tekniği ise, yakın bir gelecekte bazı önleyici tedbirler almayı gerektireceği benzenmektedir.

Ama Dr. Oldfield'in "Kirlian tabancası" özellikle kanser alanında büyük umutlar vadetmektedir. Konunun uzmanı olan Dr. Peter Kandela ile birlikte, Oldfield, yaptığı basit bir gösteri sırasında birkaç genç kadının göğsünde tam beş adet gizli ur tespit etmiştir. Geleneksel tekniğin başaramayacağı bir iştir bu. Bu hasta kadınlar bu sayede sadece canlarını değil, göğüslerini de kaybetmekten kurtulmuşlardır.

Önümüzdeki yıllarda, Kandela ve Oldfield, Londra'daki en önemli kanser teşhis ve tedavi merkezi olan Royal Marsden Hastanesi'nde Kirlian yöntemiyle teşhis servisi kuracaklardır.

Avrupalı hekimlerin, Krasnodarlı Semyon Davidovitch Kirlian adındaki elektronikçinin gerçekleştirmiş olduğu keşfin tedavi edici özellikli temel taşlarındaki ciddî şekilde ilgilenmeye başlamaları sevindiricidir. 50'li yılların en büyük Rus biyologlarından biri olan Prof. Liapoukhov'un şu iddiası bir gün belki de bu hekimler tarafından doğrulanacaktır:

"Biyoplâzmatik beden konusunun aydınlığa kavuşturulması vakası, muhakkak ki 20. yy'ın en önemli yeniliği olacaktır." ■

(*) *Aura*: Yeterli özet bilgi için Bkz. *Metapsişik Terimler Sözlüğü*, s.18

(**) *Biyoplâzma*: Yeterli özet bilgi için Bkz. *Metapsişik Terimler Sözlüğü*, s. 23

DİNLENDİRİCİ GEVŞEME

(Rölaksasyon)

BİR gün odamda kitap okurken Lama Mingyar Dondup beni ziyarete geldi. "Lobsang," dedi, "sinirlerinin çok gergin olduğunu görüyorum. Kendini gevşetmesini öğrenirsen, kendine hâkim olma yeteneğini geliştirebilirsin. Bunun nasıl yapacağını sana göstereyim."

İlk önce, uzanmaya mecbur oldum. "Oturduğun yerde, hatta ayakta bile 'kendini gevşetmek' mümkündür. Fakat önce yatarken çalışmaya başlamak elverişlidir."

Bana "Yüksek bir yerden düşmüş olduğunu düşün." dedi. "Toprak üzerindesin, adalelerinin hiç birine hâkim değilsin. Ağzın yarı açık... İşte.. şimdi yanak adalelerin dinlenebilir. Şimdi, kol ve bacaklarının adalelerinin birsürü küçücük küce tarafından didiklendiğini düşün. Onlara ayaklarından çekilmelerini söyle; vücudunun bu kısmının hissiz, hareketsiz, gevşek olması lâzım. Düşüncen kollarına ve bacaklarına hâkim olsun ve adalelerin rahatlığını sağlasın."

Uzanmış, bu küçücük cinleri düşünmeye çalışıyordum. Birden, ihtiyar Tzu'yu ayaklarının içine yerleşmiş, ayak parmaklarını çekiştirirken gördüm. Ve hemen onu defettim. Hem de ne zevkle...

"Şimdi bacaklarına geçelim Lobsang; evvelâ baldırlar. Herhalde seni ne zamandır didikleyen cinlerle doludur; başına doğru topla onları. Çıktılar mı? Emin misin? Emin olmalısın. Onları adalelerini terk etmeye zorla. Adalelerin gevşesin."

Neticede bacaklarım kâfi derecede gevşedi.

"Şimdi sıra kollarında." dedi. "Parmaklarından başla. Cinleri kov. Bileklerinden dirseğine, sonra da omuzlarına topla onları. Vücudundan çıktıklarını, hiçbir yorgunluğunun, gerginliğinin, hassasiyetinin kalmadığını düşün."

Bu da olunca, yeniden konuştu:

"Şimdi vücuda geçelim. Vücudunun bir

lâma manastırını olduğunu düşün. Rahiplerin, çalıştırmak için içerden adalelerini çektiklerini düşün. Onlara gitmelerini söyle. Adalelerini onlardan kurtardıktan sonra kov onları ve meşguliyetlerini bırakıp gitmeye zorla. Şimdi vücudunu artık sadece dış zarfı tutuyor. Sende her şey yıkılıyor, düşüyor ve tabii vaziyetini buluyor. İşte vücudun gevşedi.

Gitti, açık pencereden dışarıya bir göz attı.

"En iyi 'rölaksasyon' uzmanımız dışarda güneşleniyor. Bu kedi sana bir ders verebilir Lobsang. Kimse onun gibi kendini gevşetemez.

Bunları yazması, okuması çok zaman alır. Karışık gibi görülebilir. Fakat birazcık çalışmakla bir saniyede gevşemek çok kolaydır. Bu şaşmaz bir sistemdir. Medenî hayatın kendilerinde aşırı gerginlik uyandırdığı kimseler, adale gevşetmesini ve bunun tamamlayıcısı olan zihinsel rölaksasyonu yapmakla çok iyi ederler."

Lâma Mingyar Dondup, bana, zihnen gergin kalınırsa, sırf bedensel gevşemenin büyük bir faydası olmadığını söyledi.

"Vücudun istirahatte, uzanmış yatarken bir an zihnini düşüncelerin üstünde topla. Onların işleyişini, pek ilgilenmeden, tembel tembel takip et. Onların ne olduğunu, ne kadar küçük ve önemsiz şeyler olduğunu gör. Sonra, onları durdur ve başka düşüncelerin zihninde oluşumuna engel ol. (*) Siyah bir kare düşün. Bu kare yokluk olsun ve düşünceler bunun içine kendilerini atmaya çalışsınlar. Başlangıçta bazıları sıçrayabilirler. Onları ara, geriye getir ve yokluğun içine yeniden atmalarını sağla. Bu boşluğu gerçekten görmeye çalış; kuvvetle görünür hâle getirmeye çalış. Bu karanlığı çabucak ve gayretsiz göreceksin. Böylece zihinsel ve bedensel rölaksasyonun tam olacaktır.

Lecture Pour Tous , Ocak 1962, "Bir Tibetli Lâmanın Otobiyografisi" isimli kitaptan.

(*) Zihni boşaltmak için herhangi bir metot; yerine başkası da konulabilir. Örneğin, kendini uzayda, yahut bir çölde yalnız hissetmek gibi.

İNANILMAZ BİR UFO HİKÂYESİ

Jacques BORG
Çev: Aznif ATASEV

"P" ASSEPORT Pour Magonia" adlı eserinde Jacques Vallée Birinci Dünya Savaşı sıralarında meydana gelen garip bir macerayı aktarıyor. 1915 yılının yaz mevsimi boyunca İngiliz savaş müfrezesi birlikleri, Gelibolu Yarımadası'nda Türklerle yapılan zorlu çarpışmalarda yenik düşüyorlardı. Savaş alanının stratejik noktalarından biri de bölgenin en yüksek yeri olan "60 rakımlı tepe" idi. 28 Ağustos günü İngiliz komutanlığı, birkaç yüz kişilik güçlü bir alay olan First Fourth Norfolk'a bu tepeyi ele geçirmelerini ve orada siperlenmelerini emretti. Hava mükemmeldi, sadece rüzgâra rağmen, tepenin üstünde birkaç bulut kümesi kimildamdan duruyordu. Norfolk'un askerleri bayırı tırmandılar, bulutların arasından, onları seyredenlerin gözleri önünde kayboldular. Onları bir daha gören olmadı. Alay tamamen yok olmuştu!

Bu olay hakkında kesin bir yargı ileri sürmekten sakınan Jacques Vallée, olayı ak-

tarmak için, 1955 Sonbaharında Yeni Zelanda'da basılan ve özellikle uzay serüvenlerine yer veren ama ufolojiyle ilgisi olan her şeyi araştırmadan önemsemeyen Spaceview adlı dergide yayınlanan bir incelemeden destek aldı. Bu olay bir ufoloji klâsiği oldu ve biz birçok kez bundan söz ettik. Spaceview tarafından yayınlanan dosya, Avustralya-Yeni Zelanda savaş müfrezesi ANZAK'ın emekli askeri Frederich Reichard'ın tanıklığına dayanıyordu ve diğer eski askerler tarafından imzalanmıştı. Tanıklar olayı şöyle dile getirmişlerdi:

"Gün ağarmıştı, hava açıldı, bununla birlikte ekmek şeklinde birbirlerine tıpatıp benzeyen altı, sekiz kadar bulut '60 rakımlı tepe'nin üstünde asılı gibiydiler. Saatteki hızı 6-8 kilometre olan ve güneyden esen rüzgâra rağmen, bu bulutlar ne şekil ne de yer değiştiriyorlardı. Rüzgâr onları sürükleyemedi ve oldukları yerde, bizim bulunduğumuz ve tahminen araziden 152 m daha yüksekte bulunan gözlem noktasından 60 derecelik bir yükseklikte bulunuyordu. Diğerlerine benzeyen hareketsiz başka bir bulut da, bu bulut kümesinin altın-

da duruyordu. Yaklaşık olarak 250 m uzunluğunda, 70 m yüksekliğinde ve 60 m genişliğindeydi.

Katı bir madde zannedilecek kadar yoğun ve İngilizlerin işgal ettiği araziden 3 veya 4 km uzaklıktaydı. Tüm bunlar, benim de aralarında bulunduğum Yeni Zelandalı 1. İstihkam Bölüğünün 3. takımındaki yirmi iki kişi tarafından, yere konan bulutun güney batısındaki 2500 m'den daha yakın bir mesafeden, Rhododendron Spur'un üstündeki siperlerimizden gözlemlendi. Bulduğumuz yer '60 rakımlı tepe'den aşağı yukarı 90 m daha yüksekti. Bu bulutun kurumuş bir sel yatağının üstünde olduğunu daha sonra öğrendik. Bulut yere değdiği hâlde biz onu bütün olarak görüyorduk. Rengi, üstünde duran bulutlar gibi açık griydi.

O zaman, yüzlerce kişiden meydana gelen bir İngiliz alayı olan 1/4 Norfolk'u '60 rakımlı tepe'ye doğru, adı geçen sel yatağı yolunu çıkarırken gördük. Bulutun hizasına gelince hiç tereddüt etmeden içine girdiler ve bir daha hiç kimse oradan çıkmadı. Tahminen bir saat sonra bulut yavaşça yükseldi ve bulunduğu yeri terk ederken, herhan-

gi bir buluttan veya sisten farklı bir şey yapmadan daha önce sözü geçen bulutlara katılmak için havalandı. Bunlar olurken diğer bulut kümesi yerinden hiç oynamadı, ama yerden yükselenle birleşince hep birlikte kuzeye, yani Trakya'ya doğru uzaklaştılar. Kırk beş dakika sonra gözden kaybolmuşlardı."

Yukarıda adı geçen alay başka yere götürülmüş, "kaçırılmış" veya "yok edilmişti" ve 1918'deki Türkiye'nin yenilgisi ve ağır Mondros Ateşkes Anlaşması'ndan sonra İngiltere onların iadesini istedi. Türkiye bu alayla hiçbir bağlantısı olmadığını bildirdi, hatta alayın varlığından bile haberi yoktu. 1914-1918 yılları arasında bir alay sekiz yüz ile dört bin kişiden oluşuyordu. Bu olayın şahitleri Tükler'in hiçbir zaman onları yakalamadıklarını, hatta alayı görmediklerini belirtiyorlardı.

"Aşağıda imzası olan bizler, geç de olsa ANZAK birliğinin karaya çıkışının 50. yıldönümü nedeniyle şunu açıkça bildiriyoruz ki, üstte anlatılan olay tamamıyla gerçektir. İmzalayanlar 4/165 sicil numaralı istihkâm eri F. Reichardt, 13/416 sicil numaralı istihkâm eri R. Newnes ve J.L. Newman."

Geçtiğimiz yıllarda Fransa'da "Gelibolu" adıyla bir film gösterime girdi. Film bu inanılmaz serüveni açıkça yeniden gözler önüne seriyor. Bu nedenle *Science et Vie* adlı halkın anlayabileceği bir dille yazılan bu bilimsel der-

gi, Haziran sayısında, 28 Ağustos 1915'de "60 rakımlı tepe"de hiçbir olayın meydana gelmediğini belirtti ve bunun dayanağı olmayan kuru gürültüden başka bir şey olmadığını göstermeyi amaçlayan bir makale yayınladı. Meslektaşımız aynı zamanda, birkaç yıldır kendini usçuluğun şampiyonu addettiği (saydığı) için, yarışircasına, ufolojiye de, bilimsel olarak açıklanmayan her şeye ve parapsikolojiye yaptığı gibi dil uzatıyor ve bu olayın "aptallara yönelik bir tür berbat, saçma sapan hikâye" olduğunu ekliyordu.

Bu makalenin yazarı, yukarıda anlatılanların aksini iddia eden Yeni Zelandalı tarihçi I.C. McGibbon'un araştırmalarından söz ediyordu. McGibbon'un üstüne basa basa 28 Ağustos günü bölgede şiddetli çarışımların olmadığını, "60 rakımlı tepe"ye yapılan kanlı saldırının birkaç gün önce meydana geldiğini ileri sürüyordu. Üstelik bu saldırının söylendiği gibi az bulutlu açık bir havada değil, yoğun sisli bir havada meydana gelmiş olabileceğini söylüyordu. Üstelik beklenmedik bir delil daha açıklamış, 28 Ağustos günü şahitlerin "60 rakımlı tepe"nin bulunduğu bölgede olmamaları gerektiğini ileri sürmüş, sebep olarak da, birinin dizanteriye yakalandığından dolayı başka bir yere nakledildiğini, diğerinin daha uzak bir yerde konakladığını,

üçüncüsünün de 20 Ağustosta bölgeyi terk eden başka bir birliğe mensup olduğunu göstermişti.

McGibbon'un dosyasının tümüne sahip olamadığımızdan ve bugün iddiaları çürütecek ne karşı bir araştırma, ne de ANZAK arşivlerinde tarama yapamayacağımızdan, bu davayı bir neticeye bağlayamıyoruz. Yine de üstünde durulması gereken iki önemli husus var. Emekli askerlerin tutanaklarında, sadece eski istihkâm eri Frederick Reichardt olayın görgü tanığı olduğunu kesin olarak söylüyor.

Öte yandan, bu olay, *Science et Vie* dergisinin dediği gibi "berbat, saçma sapan bir hikâye" de olabilir, eğer böyleyse biz de seve seve kabulleniriz. Ufolojiyi ilgilendiren böyle birçok hikâye var, bunlar kafadan uydurulmuş öyküler veya hileli resimlerdir. Bunlar işinin ehli ufologlar ve bizler tarafından kolayca saptanıyor. *Nostra* olayında bunu yapmaktan çekinmedik. Bu tür olaylar, genelde ufolojiyi eleştiri konusu kılmazlar.

Fransız asıllı, ABD'de yaşayan Jacques Vallée, Stanford Üniversitesi'nin bilgisayar laboratuvarına araştırmacı olarak girmeden önce North Western Üniversitesi'nden doktorasını aldı. Astronomiye uyarlanmış bilgisayar programcılığı üzerine yaptığı dikkati çeken çalışmaları, onun NASA tarafından Mars'ın haritalanması projesi için danışman olarak seçilme-

ALTERNATİF TIP

Kenan YILMAZ (İRAD Üyesi)

ALTERNATİF tıp, terim olarak günümüz doktorlarının çoğunluğunun uyguladığı Batı tıbbının ana akımının dışında kalan herhangi bir tıp biçimini ifade eder. Aslında günümüzde, bildiğimiz hâliyle Batı tıbbi tarihsel açıdan alternatif bir tıptır. Modern tıbbın sadece 300 yıllık bir geçmişi varken, günümüzde alternatif tıp olarak bilinen ekoller, bundan yüzlerce hatta binlerce yıl önce mevcuttu.

Alternatif tıp konusundaki terapi şekilleri sayıca çoktur. Birkaç yüzyıl öncesine kadar tıp bir sanattı, bilim, mitoloji, sihir ve inanç karışımıydı; günümüzde ise tıp 20. yy teknolojisinin bir uzantısı hâline gelmiş, diğer görünümler, yani metafizik, sihir ve mitolojik yanları kabul edilmez hâle gelmiştir.

Şimdilerde Batı'da, bu konuda ufukların genişlediğini ve engellerin yıkıldığını görüyoruz. Meditasyon, zihni kontrol yolları, Doğu dinleri, sağlıklı beslenme konusunda büyüyen ilgi, kirlenmenin getirdiği problemler hakkında artan bilinçlenme ve insanın daha büyük bir dünyanın parçası olarak algılanmasıyla artan duyarlılık, artık büyük bir halk kitlesini ilgilendiriyor. Doğallığa doğru olan genel bir hareket görülmektedir.

Günümüz modern tıbbında insan bir motorlu araç gibi görülmektedir. Ve analiz metotlarıyla, onun parçaları tanınmaya çalışılmakta, parçalardaki arızalara göre kategorilere ayrılmaktadır. Bu ise insanın bütünsel yapısının bilinmeden sadece lokal olarak ele alınıp, sebepler hakkında dar bir alanda düşünmeye sebep olmaktadır. İnsan bünyesinde ne kadar çok parça ve sektör göz önüne alınırsa, sebepler konusunda da o kadar çok geniş düşünmek gerekecektir.

Bu durum doktorlar açısından tam bir teçhizatçı gibi düşünme ve davranma konusunu ortaya çıkarıyor. Bu ise son derece sıkıcı, duygulardan yoksun ve göz önüne alınan parçaların sayısı arttıkça da işin zorluğuyla beraber, bir ikilem içinde kalma ve güvensiz bir durumu ortaya çıkarmaktadır. Vücudun parçaları dikkate alınarak genişleyen bu bakış açısının sonunda da ufacık bir tünelde ışık görünümünde psikolojik ağrı şeklinde, yani fiziksel bir nedene dayanmayan ağrının (psikosomatik), psikik bir ıstırapın neticesi olduğu ortaya çıkabilmektedir.

Alternatif tıp konusunu anlayabilmek için, insanı değişik bir biçimde düşünmek gerekmektedir. Yani insanı motorlu bir araçta olduğu gibi çalışan parçaların toplamı olarak düşünerek alternatif tıp konusunu anlamakta sıkıntıya düşeriz. Çünkü **alternatif tıp, insanın sadece karmaşık bir makine olmayıp çok önemli bir başka boyuta sahip olduğu prensibinden hareket eder.** Burada söz konusu edilen, insanın duyarlılığı ile âlemlerle ilişkisi ve bu kanaldan gelen etkilerle de hayatını sürdürdüğüdür. Telepati, kehanet, durugörü, öncedengörü, rüyalar gibi konulara günlük hayatta sık sık rastlarız ve hatta başta eski Sovyetler'de olmak üzere bu konular artık bilimsel bakış açısı ile incelenmiş ve kabul edilmiş olaylardır.

Bunun yanı sıra alışılmış biçimde dünyayı, beş duyumuza ulaşan bilgiler vasıtasıyla tanıyız. Bu hassas ve karmaşık duyu organlarından yola çıkan bilgiler, beynimizde değerlendirilir ve güncel geçmişe ait bilgi karışımını etrafımızda neler olup bittiği hakkında bize bir fikir verir ve böylece düşünürüz.

Algılama sınırları beş duyu ile sınırlı kalmış olmasına rağmen, küçük hücre yapıla-

rına kadar, atmosferin ötesinde uzayın derinliklerine doğru çok uzak mesafeleri görebilmiş ve enerji dalgalarını yakalayabilmişiz. Ancak bu mevcut olan gerçeğin sadece bir bölümünün algılanmasıdır.

Algıladığımız çevre, algılanabilir olanın nasıl küçük bir bölümü ise vücudumuz da aynen öyledir. Fiziksel vücudumuz çok daha büyük bir bütünün parçasıdır. İnsanın bu enerjetik yapısı sıradan metotlarla ölçülemiyor. Bu konuda ilk olarak eski Sovyetler'de Kirlian fotoğrafçılığı metoduyla ince seviyedeki enerjiler tespit edilebilmiştir. Maddenin enerjetik yapısının anlaşılmasından sonra, maddenin yapısının daha derinliğine inildiğinde, fiziksel olarak onu manyetik alanların biraraya gelmesinin ürünü olarak kabul edebiliriz. Bütün bu enerji alanlarını her an kontrol eden güç nedir? Pozitif bilimin buna cevabı yok, fakat maddenin organize edilmesi esirî ya da duyu ötesi dünyaya aittir. Ve bu güç organizmaları uyum içinde ve düzenli bir şekilde muhafaza ediyor. Birçok alternatif tıp terapistinin hastaları iyileştirmekte kullandıkları güç de bu güçtür.

Eğer genelde bilime, özelde de tıba yalnızca akılla yaklaşmanın istenen cevapları sağlamadığını fark edersek, gelecek yüzyıl fizik ötesi duyuların yeniden uyandığı bir dönem olacaktır. Rasyonel insan çağından daha yüksek bir düzlemde duyu ötesi insana doğru gidiyoruz.

ALTERNATİF TIP METOTLARININ KANITI VAR MI?

Genellikle modern tıp metotlarında bile tam bir sonuç almak her zaman mümkün değil. Alternatif tıp metotları için de bu daha fazla geçerli, çünkü işin içine maddî yasaların üstünde yasaların da karışması söz konusu.

Meselâ sezgi, manyetik güçler, telkin gibi yetenekler kullanıldığı durumlarda bunların tekrar edilebilir sonuç elde etme koşulları tam olarak bilinmemekte. Yani pek çok psişik fenomende olduğu gibi bunda da tam bir kontrollü deneme ile sonuç almak mümkün olmayabiliyor.

ALTERNATİF TIBBIN YERİ

Alternatif tıp uygulamaları Batı'da modern tıbbın bir alternatifi, yani onun yerini alacak bir tedavi metodu olarak düşünülmüyor. Yani duruma göre modern tıbbın metotları geçerliliğini koruyor. Burada alternatif tıp tamamlayıcı bir tedavi olarak değerlendiriliyor. Bunun yanı sıra özellikle kronik vakalarda yani modern tıbbın bir çözüm bulamadığı, çaresiz kaldığı durumlarda alternatif tıp metotları devreye giriyor. Hatta bu konuda açılmış özel hastaneler bile mevcut. Modern tıbbın imkânlarından bir sonuç alamayan insanlar bu merkezlere giderek tedavi olabiliyorlar. Mucize denecek derecede sonuçlar alanlar da var. Hiç olmazsa yaşam sürelerini uzatabiliyorlar.

Modern tıbbın yöntemlerinde, özellikle tedavi metotlarının yan etkilerinden çekinilmekte ve bazı inançlara ters düştüğü için de karşı gelindiği durumlar olabilmektedir. Örneğin organ ve kan nakilleri gibi durumlar. Buna benzer sebeplerden ötürü insanlar modern tıbbın yanı sıra alternatif tıp yöntemlerini de seçebiliyorlar. Geleneksel tıp uygulamaları, halkın parasını alıp çok şey vadeden şarlatan ve sahte doktorların ortaya çıkmasıyla beliren gerçek tehlikeden endişeleniyorlar. Doğal tedavi uygulayıcıları da modern geleneksel tıbbın çok önyargılı davrandığını, kullandığı tek yanlı bakış açısından ötürü alışılmadık bir tedavinin faydasını görmez olduğunu söyleyerek endişeleniyorlar. Aslında bunlara hiç gerek yok. Geleneksel tıbbın sağlam bir yeri var ve hiçbir alternatif tedavi kendi başına dünya-

nın sağlık problemlerine cevap veremez. Bununla beraber mevcut olan tıbbi tedaviye yardımcı metotlar olarak kullanılabilirler. Hiçbir terapi metodu hastalığı tam olarak tedavi edebileceği iddiasında değildir. Ve genel olarak bu düşünce geleneksel tıpcılardan daha çok doğal metotları uygulayanlarca kabul görmektedir.

HER İKİ TIBBIN İNSANA YAKLAŞIMI

Alternatif tıp uygulayanlarına göre insan, ruhsal ve fiziksel yapının her ikisinin birarada bulunduğu bir karmaşık bütündür. Tedavi yöntemlerini de buna göre ortaya koymaktadır. Oysa modern tıp insanı teknolojinin verdiği imkânlarla değerlendirmekte. Âdetâ onu yürüyen bantlarda ilerleyen ve tamir edilmekte olan robotlar olarak değerlendirmektedir. Bu ise insana tek yönlü bakışın, yani sadece fiziksel varlık olduğunun kabulünden kaynaklanmaktadır. Neticede keşfettiği bir tedavi yöntemini insanların bütünsel durumlarını dikkate almadan bireysel bir varlık olduğunu düşünmeden uygulamaktadır. Dolayısıyla tedavi yöntemi istenen sonucu her zaman vermemektedir.

Her ülkenin kendine has geleneksel tıp sistemi mevcuttur.

Çinliler için akupunktur ve Chi enerjisinin yönlendirilmesi, Fransızlar için manyetik tedavi, İngilizler için bitkisel tedavi metotları yaygındır. Fransa'daki kanunlar şifacılığa müsaade etmektedir. Belli bir eğitimden geçmiş ve diploma almaya hak kazanmış kişiler ücretli olarak şifacılık yapabiliyorlar. Özellikle manyetik tedaviler konusunda eğitiliyorlar. İngiltere de tıp doktoru olmaksızın herkes kendini, herhangi bir konuda terapist ilân edebilir; fakat hastalar bundan herhangi bir zarar görürlerse kanunî makamlara başvurma hak-

ları var. Hindistan da modern tıp ve alternatif tıp yasalar karşısında aynı haklara sahip. Çinliler vücudun yaşam kuvvetlerinin Chi enerjisi meridyenlerinde nasıl dolaştığını tarif ediyorlar ve bütün hastalıkları bu yaşam kuvvetlerinin dolaşımındaki aksaklık olarak yorumluyorlar. Çin'de özellikle akupunktur çok yaygın bir şekilde binlerce yıldır uygulanıyor.

ALTERNATİF TIP METOTLARI

İlk Dünya Alternatif Tıp Kongresi'nde 135 farklı terapi konu edilmiş. Belli başlı alternatif tıp metotlarının adları ise şöyle:

Alexander Tekniği: Vücudun ve zihnin uyum içinde bulunmasını sağlayan duruş teknikleri.

Ayurveda: Vücut sistemlerini dengeye kavuşturmak için birçok yöntemi içeren Hint kökenli bir tedavi şekli.

Aromaterapi: Bitkilerden elde edilen yağların özellikle cilt hastalıkları tedavisinde kullanılması.

Biyogeribesleme: Vücudun karmaşık mekanizmalarına çeşitli noktalarda müdahale ederek neticeler alınması.

Homeopati: Hastalık etkeni dışında, aynen hastalık tablosu oluşturan maddelerin azaltılmış dozda kullanılarak, hastalıkların tedavisi.

Refleksoloji: Ayak tabanındaki belli noktalara basınç yaparak vücut enerjilerinin harekete geçirilmesi.

Ayrıca, bitkisel tıp, hidroterapi, ipnoz, megavitamin tedavisi, negatif iyon tedavisi, piramit tedavisi, ses tedavisi, shiatsu, şifacılık, yoga vb. birçok alternatif tıp metotları vardır.

İnsanın ruhsallığının doğal bir şekilde açığa çıkabilmesi için, insanın doğa ile uyumlu olması gerekmektedir. Bu uyum arayışı neticesinde özellikle Doğu ve Hint kökenli birçok öğretilerde doğal yaşam ve beslenme uygulamaları, zihin ve beden tatbikatları tüm dünyada yaygınlaşmaktadır. ■

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 134

2.10.1970

YERİNDE VE ZAMANINDA HAREKET ETMEK

"Plânetiniz normal evolüsyon icaplarını yerine getire getire, bir mesel yolu içerisinde hızla ilerlemektedir. Üzerinde enkarne olan varlıkların, gerek kozmik mevkii, gerek güneş sistemi olarak mevkii, gerekse arzınızın maddesel olarak geçirdiği evolüsyondan dolayı derin teşevvüşler içerisinde bulunması da normaldir. Bu teşevvüşler, her tekâmül toplumunda, vasatında, kendine uygun bir şekilde yol aramakta ve teşevvüşün bitmesini, ortadan kalkmasını sağlamak için de mütemadiyen gayret göstermektedir. Yalnız bilgileri kifayet etmediği için, mütemadiyen gayret gösterme semeresiz olmaktadır. Daima hareket hâlinde olmak yerine, zamanında hareket hâlinde olmanın idrakine ulaşıldığı zaman pek büyük yollar katetmek mümkün olacaktır. Faaliyet, yani aksiyon hayatın mayasıdır. Faaliyet tek başına varlık değildir. Faaliyet bir küldür ve bütün faaliyetler birbirinin sebebi ve neticesidir. Bundan dolayı verimsiz faaliyetler terk edilmeli ve genel ahenk içinde meydana gelen faaliyet zamanlarında, varlık faaliyet göstermelidir. Şüphesiz, bu bir bilgi ve idrak meselesidir. Böylece ego seviyesinde, nefsanî seviyede bulunan varlık, nefsanî itmelerin tepkisi altında ve cahilane olmak üzere gösterdiği faaliyetlerin semeresini büyük ıstıraplarla, zorluklarla ve zaman kaybıyla temin eder."

SÖZLÜK

Evolüsyon: Tekâmül, evrim

Mesel: Örnek

Kifayet: Yeterlilik

Vasat: Ortam

Kül: Bütün

KİTAPLAR ARASINDA

İÇSEL SİRLARA GİDEN YOL

BEYAZ KARTAL III

Kitabın adı / Orijinal adı

İÇSEL SİRLARA GİDEN YOL-BEYAZ KARTAL III
SPIRITUAL UNFOLDMENT III

Çeviren

Semra TUNA

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

96 SAYFA. 1994

Fiyatı 80.000 TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

BEYAZ KARTAL adlı bedensiz varlığın verdiği tebliğlerin yer aldığı bu üçüncü kitap, yine ruhsal dayanışmanın evrenselliğini vurgulayan bilgilerle dolu. Özellikle insanın, ruhsal karakterini tanımasının, içsel bir tanışmanın önemini belirten satırlar arasında şunları bulmak mümkün:

"...herhangi bir insan bilgelik arayışı içine girecek olursa ve bunu merak veya hırslı bir zihni doldurmak gayesiyle yapmıyorsa, kendini tatmin etme hevesinde değil de hizmet etme arzusunda, onu aydınlığa çıkaracak bir yola eninde sonunda adım atacaktır. Bir insan duyduğu büyük heyecan ve arayışla yolunu bulunca görünmeyen âlemden öğreti ve rehberlik ona ulaşır. Derinlerdeki ışığa bağlı kalınmalıdır. Birlikten ayrılma, çokluktan uzak dur, içindeki ışığa bağlı kal; hazır olduğun ve bu yolla elde ettiğin bilgiyi bencillikten uzak hizmet an-

layışı ile kullandığın oranda görünmeyen âlemlerin sırları sana açılacaktır.

Biz şimdi yeni bir çağın eşliğindeyiz. Üstün yeni bilgi, beşeriyetin onu akıl ve sevgiyle kullanmaya hazır olacak zamanı bekliyor. Bu, sırların azalacağı harika bir zamandır. Gökler açılıyor ve görünmeyenler ordusu insanlar arasında görev yapıyor. Işık yavaş yavaş beşeriyet içinde zihinlere nüfuz ediyor. Yalnız daha yüce sırların açılması başlamadan önce beşeriyetin kendisi üzerinde yapacağı çok iş var. Tüm insanlar ruhsal hakikate karşı daha alıcı bir hâle gelmelidirler, hayata bakışlarında daha ruhsal olmalıdırlar. İçinizdeki ruhsal güç, kalp ve zihinlere hâkim olmak üzere gelişmeye teşvik edilmelidir; zekâ, sezgi ve uyum içinde işlemelidir. Herkesin öğreneceği çok şey vardır, ama ruhsal öğrenmenin bütün temeli kardeşçe sevgi olmalıdır." ■